

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2016:**

**Deutsche Bank handlingsplan//
Offentliggørelsen af de 28-
sider om Saudi-arabiens rolle
bag terror//
Terror i Nice//
Kupforsøget i Tyrkiet**

Med formand Tom Gillesberg

**»Go Fly a Kite!«
'Helikopterpenge-syndromet'
spredter sig
blandt traumatiserede
bankierer**

16. juli 2016 – Citigroups cheføkonom Willem Buiters sagde på fuldstændig sindssyg vis til Bloomberg den 15. juli, at en »win-win«-politik for Europas centralbanker ville være udstedelsen af helikopterpenge. Buiters gjorde det klart, at han mener den fulde Weimarregerings udstedelse af

»evighedsobligationer« til den Europæiske Centralbank, obligationer, der ikke alene ikke har renter, men heller ingen tilbagebetaling af hovedstolen, nogensinde; ECB trykker tilsvarende kontanter og anbringer dem i statslige konti. Dette er potentielt set ubegrænset – som Zimbabwe også opdagede for nylig – især, eftersom Buitter siger, at, mens ECB gør dette, bør de europæiske regeringer afskrive noget af deres gæld.

»Der er indlysende win-win-situationer, som vi kan få«, citeres Buitter. »En gældsoplægning hvis muligt ... og så en budgetstimulus med et veldefineret mål, der sluttelig skal finansieres gennem ECB, folkets helikopterpenge. I et land som Tyskland, hvor der er behov for investering i infrastruktur, annoncerer og gennemfører regeringen et storstilet investeringsprogram« og udsteder evigheds-obligationer »til centralbanken, der skaber det om til penge«, sagde Buitter.

Præsident for den amerikanske centralbank, Federal Reserve, i delstaten Cleveland, Loretta Mester, befandt sig i et interview den 12. juli under den samme vrangforestilling: »Vi vurderer hele tiden værktøjer, som vi kan anvende«, sagde Mester til Australiens ABC. »I USA har vi brugt kvantitativ lempelse (pengetrykning), og jeg mener, at det har bevist sit værd. Så det er min anskuelse, at helikopterpenge bliver en slags næste skridt, hvis vi nogen sinde skulle finde os selv i en situation, hvor vi ønskede at være mere imødekommende.«

Og den tidligere vicedirektør i Federal Reserves bestyrelse Joseph Gagnon citeres for den mest fatale udtalelse: »Centralbanker og regeringer er faktisk én og samme ting.«

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche satte dette på sin rette plads. »Disse vild-øjede planer«, sagde LaRouche, »er svindelnumre i en grad, hvor de udelukkende kan forfølges gennem at føre krig. Der er simpelt hen ingen profit i banksystemet nu, og ingen produktivitet. Det kommer der heller ikke, før vi udrenser dem og starter på en frisk. Luk disse

svindelforetagender ned – fjern dem. Erklær dem bankerot. Så kan man komme ind med kredit til et nyt system, der bygger på vækst.«

Det er den skarpe vending i politikken, som LaRouche har foreslået omkring tilfældet med Deutsche Banks krav om bailout – genkapitaliser i stedet banken på basis af en tilbagevenden til bankens tidligere formand Alfred Herrhausens politik for udvikling.

Opkomsten af nazismen på baggrund af Tysklands periode med hyperinflation/kollaps illustrerer LaRouches pointe med, at sådanne »vild-øjede planer« som helikopterpenge, blandt stormagter forfølges »udelukkende gennem at føre krig«.

Foto: 'Go Fly a Kite' – gå ud og sæt en drage op. Som børnene under Tysklands hyperinflation i 1920-erne selv har lavet af værdiløse pengesedler ... Helikopterpenge er ingen ny opfindelse. Det er konsekvenserne heller ikke.

**Ruslands udenrigsminister
Lavrov
og USA's udenrigsminister
Kerry
enes om køreplan for**

samarbejde i Syrien

16. juli 2016 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov lukkede sig inde til møder fra morgenen den 15. juli og til langt ud på aftenen, kun afbrudt én gang kl. 18 for i fællesskab at tage til den franske ambassade i Moskva for at underskrive kondolencebogen til ære for ofrene i lastbilsangrebet i Nice, Frankrig. Da de omsider dukkede frem til en fælles pressekonference, skete det for at rapportere, at de var blevet enige om en ramme for amerikansk-russisk samarbejde imod terrorisme i Syrien.

»I modsætning til tidligere møder, hvor vi plejede at opremse problemer i vore relationer, så enedes vi denne gang om at udarbejde en køreplan for muligvis små, men praktiske skridt, der tilsigter at rette op på en temmelig usund situation i vores bilaterale samarbejde«, sagde Lavrov. »Vi har bekræftet målet om at eliminere trusler, som udgøres af Islamisk Stat, Nusra Front og andre terrorgrupper, og at standse tilstrømningen af støtte til terrorisme fra udlandet «, tilføjede han.

Kerry sagde, at disse skridt, *»hvis de blev gennemført i tillid, kan behandle to alvorlige problemer, som jeg netop har beskrevet, omkring afbrydelsen [krænkelser af våbenhvile fra både regeringen og al-Nusra]. Det er muligt at være med til at genoprette stilstanden af fjendtligheder, betydeligt reducere volden og hjælpe med at skabe rum for en ægte og troværdig politisk overgang.«* Ingen af dem ville beskrive, hvad det er for skridt, de er enedes om, men Kerry understregede, at de ikke er baseret på tillid. *»De udstikker specifikt definerede forpligtelser, som alle parter i konflikten må påtage sig, med den hensigt totalt at stoppe den tilfældige bombning af Assad-regimet og at optrappe vores indsats imod al-Nusra.«*

Lavrov istemte og tilføjede, at FN's Sikkerhedsråd og den

Internationale Gruppe til Støtte for Syrien enstemmigt har identificeret ISIS og al-Nusra som terroristgrupper. »De har tidligere historiske eksempler på, at visse regeringer forsøgte at kurre behageligt til terrorister, bejlede til terrorister og brugte dem til deres egne formål, med den hensigt at vælte regeringer i andre lande«, og at denne indsats aldrig har fået gode resultater, som det ses i Afghanistan i 1980'erne, der førte til angrebene 11. september 2001 i USA, og i Libyen 11. september, 2011.

Foto: Udenrigsministrene Lavrov og Kerry lægger blomster ved den franske ambassade i Moskva, for at ære ofrene for terrorangrebet i Nice.

USA: Legendarisk oberst i den amerikanske hær sidestillede i 1990 mordet på DB's chef Alfred Herrhausen med mordet på præsident Kennedy

16. juli 2016 – Oberst Fletcher Prouty (1907 – 2001; USAF, pensioneret), en legendarisk person inden for det amerikanske efterretningssamfund, og som var den første 'whistleblower' i forhold til korrumperingen af det amerikanske efterretningsetablisement med sin afslørende bog, *Secret Team*, skrev i februar 1990 en isnende artikel om det dengang nylige mord (30. nov., 1989) på Deutsche Banks formand, Alfred Herrhausen. Prouty sidestillede direkte mordet på Herrhausen

med mordet i 1963 på præsident John F. Kennedy, og han gjorde det ganske klart, at han ikke købte ideen om, at Herrhausen skulle være blevet myrdet af »terrorister« og fremførte i stedet, at morderne var brikker fra en større, statslig efterretningstjeneste.

Prouty skrev:

»Det er fuldstændig forbløffende, at spørgsmålet om det brutale mord på denne mand ... Alfred Herrhausen ... så pludseligt er blevet droppet i nyhederne. Tysklands Deutsche Bank er uden nogen som helst tvivl én af de vigtigste banker i verden, og bankens bestyrelsesformand Herrhausen var én af bankprofessionen i hele verdens mest betydningsfulde talsmænd. Han ville have været en nøgleperson i alle udviklinger.

Hans død på det tidspunkt ... og den slående natur af hans død er hævet over enhver tvivl ... kan for nutiden i betydningsfuldhed ... sidestilles med præsident John F. Kennedys død i 1963.

I betragtning af tiden ... med den enorme kæde af begivenheder, der fandt sted i Sovjetunionen, i Østeuropa og i særdeleshed i Østtyskland ... er mordet på Herrhausen en handling, der har enorm betydning. Den kan ikke, og må ikke, blot fejles under gulvtæppet som blot 'endnu en terrorhandling'. Virkelige terrorister myrder ikke bankpræsidenter uden en specifik grund. De fleste terrorister er i virkeligheden blot betalte brikker og 'mekanismer' for store magtcentre. Et eller andet stormagtscenter ønskede Formanden for Deutsche Bank fjernet på denne dag, af en eller anden grund på netop denne måde, og som en lektion til andre. Der må ligge et stort budskab i den handling, der bragte hans død.«

Proutys syv sider lange artikel gik videre med at citere fra den tale, som JFK efter planen skulle holde i Dallas, Texas, den 22. november, 1963, samt den tale, som Herrhausen efter planen skulle holde i New York City den 4. december, 1989 –

kun fire dage efter hans mord.

Brug 'de 28 sider' og undgå Frankrigs skæbne

16. juli 2016 (Leder) – Det er en stor ironi, at Frankrig er blevet ramt af et tragisk stik af sin tætte accept af Saudi-Arabien – og hermed også al-Qaeda i Syrien – lige så vel som, at Obamaregeringen er blevet tvunget til at frigive beviser, der har været hemmeligholdt i 15 år, på Saudi-Arabiens rolle i »al-Qaeda«-terrorangrebene i USA, den 11. september, 2001.

Den franske præsidentkandidat og leder af Solidarité et Progrès, Jacques Cheminade, understreger dette forhold i sin stærke erklæring (se: **»Stop kilden til terrorisme«**), om katastrofen i Nice. Frankrigs regering har heppet på al-Nusra Front (al-Qaeda i Syrien) imod den syriske præsident Assad. Den gav førsteprioritet til relationer med Saudi-Arabien, om hvem regeringen vidste, at de leverede våben, der skulle til al-Nusra og denne organisations aflægger i Syrien – lige indtil al-Nusras meget store og berygtede rekrutteringscelle i Nice udløste et dødbringende stød hjemme.

Samme tragedie fandt sted, med Bushregeringens oprindelige undertrykkelse af 'de 28 sider', der omsider blev frigivet i fredags, og som viser årelang saudisk assistance til al-Qaeda

samtidig med, at angrebene 11. september blev planlagt og forberedt. Hvis dette hemmeligholdte afsnit var blevet frigivet sammen med resten af Kongressens 11. september-rapport fra 2002, kunne USA ikke være blevet inddraget i krig med Irak, »for at hævne 11. september«.

Nu er 'de 28 sider' omsider blevet tvunget frem af pres fra offentligheden, og deres offentliggørelse får ekstraordinær bred og fremtrædende mediedækning i hele verden. Dette giver os en enorm åbning for at ændre hele den transatlantiske politik for bekæmpelse af terrorisme og til forhindring af krig, som Cheminade understreger – og ligeledes til at skaffe retfærdighed for ofrene for jihadisme.

Obamaregeringens Hvide Hus hævdede, mens de 28 sider blev frigivet – og fortsat med henved 150 redigeringer (overstreget af censuren) – at de ikke indeholdt »noget nyt«. Men i realiteten er helhedsbilledet i dette kapitel nyt; et langt mere fyldestgørende efterretningsbillede af en langt mere mangesidet saudisk operation for at assistere al-Qaeda, med det formål at undgå amerikanske operationer imod det.

New York Times, der anstrengte sig for at være enig med Obama, kunne ikke: »Men dokumentet, der blev frigivet fredag, er skånselsløst i sin kritik af den saudiske indsats for at underminere de amerikanske forsøg på at afmontere al-Qaeda i årene op til angrebene 11. september. Det fremstiller ydermere FBI som generelt set befindende sig i mørke mht. saudiske regeringsfolks manøvreringer internt i USA i denne periode.« Dette henviser til de sidste seks sider i kapitlet, som hidtil har været totalt ukendte for offentligheden. Overskriften i *The Times* var »Et overblik over saudisk indsats for at forpurre USA's aktion mod al-Qaeda«.

Intet nyt? Storbritanniens *Guardian* fremfører: »De såkaldte 28 sider indikerer et langt større netværk af forbindelser mellem al-Qaeda og den saudiske kongefamilie, end det hidtil har været kendt.«

En gennemgribende og helt ny undersøgelse kan nu være med til, at den amerikanske offentlighed kan se et nyt paradigme, et paradigme, gennem hvilket USA og hele Europa, inklusive Frankrig, kan komme ud af de seneste 15 års regimeskift- og terrorhelvede.

Dette betyder, at vi skal have en undersøgelse, der går et godt stykke tilbage til den nu afslørede 11. september-fremmende, Prins Bandars berømte »Al Yamama-aftale ('olie-forvåben') med Storbritannien, der leverede de hemmelige offshore-konti til så mange destabiliserings- og terroraktioner.

Det er, hvad vi nu har krævet. Det samme har familierne til ofrene for 11. september, der i går voldsomt angreb Obama for at forsøge at lukke døren i ansigtet på sandheden netop, som den er begyndt at åbne sig.

Vi henviser til nedenstående udstrakte dækning af 'de 28 sider' fra både vores danske hjemmeside og ligeledes fra LaRouche-bevægelsens ditto.

Vi anbefaler især LPAC's 56 min. lange featurefilm fra 2011, »Ten Years Later«. <https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

USA: Kongressen har nu frigivet 'de 28 sider': LaRouchePAC kræver en ny undersøgelse af terrorangrebene 11. september 2001

15. juli 2016 (Leder) – Under enormt pres fra familierne til ofrene fra 11. september, fra et par modige medlemmer af Kongressen og fra LaRouchePAC, der har været forkæmper i

forreste linje for denne historie siden 2009, har Efterretningskomiteerne fra Repræsentanternes Hus og Senatet endelig offentliggjort en redigeret version af de hemmeligstemplede 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse (2002), der detaljerer den saudiske involvering i terrorangrebene den 11. september, 2001. Disse sider, der i 15 år er blevet holdt skjult for det amerikanske folk, må nu blive begyndelsen af en *de novo* undersøgelse, fra toppen og ned, af angrebene 11. september og den efterfølgende mørklægning. Lad denne sejr blive begyndelsen til et nyt paradigme for sandhed og ansvarlighed i USA. For evigt fremad!

**Bliv medlem af Schiller Instituttet
i dag!**

**Der er så meget, der skal gøres ...
Din verden har det rigtig skidt –**

Vi har løsningerne!

Læs vores danske dækning:

»Kongressen frigiver 'de 28 sider'« Inkl. pdf af siderne.

»Frigivelsen af 'de 28 sider' en strategisk sejr. Nu må vi have en ny undersøgelse.

Den 10. september, 2011, udgav LaRouchePAC en feature-film, »11. september, ti år senere, der undersøger de politiske, økonomiske og overordnede geo-strategiske motiver til angrebene 11/9«. Må se!

<https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

Vi henviser til LaRouchePAC's side med udstrakt dokumentation om organisationens årelange kamp for denne sag.

**Red Deutsche Bank
– red Europa og verden fra
totalt, økonomisk kaos!
Med Helga Zepp-LaRouches
fascinerende analyse
af de seneste 30 års politik.
Dansk udskrift.**

Den største fare, lige bortset fra en direkte Tredje Verdenskrig, ville være, at den transatlantiske sektor styrtede ud i kaos. Derfor fremkom min mand – der har en unik rekord for at have ret, mht. økonomisk forecasting, og mht. at komme med forslag til, hvordan en situation kan løses – med denne meget overraskende kommentar: at Deutsche Bank, frem for

alle banker, skulle udvælges og reddes, denne ene, sidste gang, men ikke uden betingelser: De må omgående sættes under en form for konkursbehandling. En ledelseskomité bør have ansvaret. Og dernæst må banken have en ny forretningsplan, der må gå tilbage til den filosofi, som blev praktiseret af Alfred Herrhausen, der var den sidste, moralske bankier i hele Europa, og som havde en helt anden filosofi.

Download (PDF, Unknown)

**Red Deutsche Bank for at
finde en løsning, der vil
redde menneskeheden!**

**LaRouchePAC Internationale
Fredags-webcast, 15. juli
2016**

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det er almindelig kendt blandt absolut alle i det internationale finansielle samfund, og i alle regeringer og blandt alle relevante personer i politiske stillinger i den transatlantiske sektor, at det, jeg nu siger her, er absolut sandt. Med andre ord: bankiererne og de ansvarlige personer i det internationale finansielle system

alle er klar over, at dette system er absolut bankerot; håbløst bankerot. Det står umiddelbart foran en nedsmeltning, i langt større skala end den, der fandt sted i 2008, af den meget simple grund, at alle de indikatorer, der var til stede, før Lehman Brothers og AIG gik ned, er til stede nu, men i langt større skala.

[Vi arbejder på en dansk oversættelse af hele webcastet. Bliv på kanalen!]

Engelsk udskrift:

SAVE DEUTSCHE BANK TO FIND A SOLUTION THAT WILL SAVE MANKIND!

**LaRouche PAC International Webcast
Friday, July 15, 2016**

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's July 15th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast on larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Benjamin Deniston; and we're joined by a very special guest, via video, Mrs. Helga Zepp-LaRouche. Helga Zepp-LaRouche is the founder of the Schiller Institute, and also Chairwoman of the German BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, Civil Rights Movement Solidarity) political party.

Helga LaRouche is joining us tonight to discuss the initiative that she and Mr. Lyndon LaRouche have taken this week to act in a very decisive manner to avert World War III and a global economic blow-out. This concerns the situation that Deutsche Bank now finds itself in.

I would like to begin by reading a Statement that Mrs.

LaRouche issued a few days ago, on July 12th of this week. We will then follow that Statement by a discussion with Mrs. LaRouche herself. In the Statement that Mrs. LaRouche issued, titled "Deutsche Bank Must be Rescued, for the Sake of World Peace," Helga wrote the following:

"The imminent threat of the bankruptcy of Deutsche Bank is certainly not the only potential trigger for a new systemic crisis of the trans-Atlantic banking system, which would be orders of magnitude more deadly than the 2008 crisis, but it does offer a unique lever to prevent a collapse into chaos.

"Behind the SOS launched by the chief economist of Deutsche Bank, David Folkerts-Landau, for an EU program of EU-150 billion to recapitalize the banks, lurks the danger openly discussed in international financial media, that the entire European banking system is {de facto} insolvent, and is sitting on a mountain of at least EU-2 trillion of non-performing loans. Deutsche Bank is the international bank, with a total of EU-55 trillions of outstanding derivative contracts and a leverage factor of 40:1, even outdoes Lehman Brothers at the time of its collapse, and therefore represents the most dangerous Achilles heel of the system. Half of Deutsche Bank's balance sheet, which has plummeted 48% in the past 12 months and is down to only 8% of its peak value, is made up of Level-3 derivatives, i.e., derivatives amounting to circa EU-800 billion without a market valuation.

"It probably came as a surprise to many that Lyndon LaRouche

called today for Deutsche Bank to be saved through a one-time increase in its capital base, because of the systemic implications of its threatened bankruptcy. Neither the German government with its GDP of EU-4 trillion, nor the EU with a GDP of EU-18 trillion, would be able to control the domino effect of a disorderly bankruptcy.

"The one-time capital injection, LaRouche explained, is only an emergency measure which needs to be followed by an immediate reorientation of the bank, back to its tradition which prevailed until 1989 under the leadership of Alfred Herrhausen. To actually oversee such an operation, a management committee must be set up to verify the legitimacy and the implications of the obligations, and finalize its work within a given timeframe. That committee should also draw up a new business plan, based on Herrhausen's banking philosophy and exclusively oriented to the interests of the real economy of Germany.

"Alfred Herrhausen was the last actually creative, moral industrial banker of Germany. He defended, among other things, the cancellation of the unpayable debt of developing countries, as well as the long-term credit financing of well-defined development projects. In December 1989, he planned to present in New York a plan for the industrialization of Poland, which was consistent with the criteria used by the Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) for the post-1945 reconstruction of Germany,

and would have offered a completely different perspective than the so-called 'reform policy,' or 'shock therapy', of Jeffrey Sachs..."

Helga completes this Statement by saying:

"Herrhausen's assassination has gone unpunished. However, there exists 'the dreaded might, that judges what is hid from sight,' which is the subject of Friedrich Schiller's poem {Die Kraniche des Ibykus}. The Erinyes have begun their dreadful dance.

It is now incumbent upon all those who, in addition to the family, have suffered from the assassination of Herrhausen, upon the representatives of the Mittelstand, of the German economy and the institutional representatives of the German population, to honor his legacy and to seize the tremendous opportunity which is now offered to save Germany."

With that said, Helga, would you like to follow up at all with any opening statements?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Well, I think that it is absolutely known to everybody in the international financial community and to all governments and all relevant people in political positions in the trans-Atlantic sector, that what I'm saying there is absolutely true. In other words: the bankers and [those] responsible for the international financial system all know that this system is absolutely bankrupt, hopelessly bankrupt. It's about to blow up in a much, much bigger way than 2008, for the very simple reason that all indicators which were there before

Lehman Brothers and AIG went under, are there, but much more.

The famous instrument box which they were using, or pretending to use, in 2008, has been used up: quantitative easing, zero interest rate, negative interest rate, helicopter money. Right now you have the situation – and we have this from

extremely reliable contacts in the banking community who agree with us – where all the central banks are printing money, paper

money, like crazy, because they know perfectly well that helicopter money is not just electronic, but if you would have a

banking run right now, the whole thing would evaporate within a

very short period of time, in hours.

This is a situation where if you have an uncontrolled, chaotic collapse, which is right now eminently possible, because

you have several [inaud 0:07.39]. Not only Deutsche Bank.

You have the Italian Banking sector about to blow. You have the

British situation after the Brexit. The entire European banking

system is absolutely bankrupt. If you had an uncontrolled collapse, well, as one banker told us, after he read this statement of mine, he said, "If this is not remedied in the short

term, we are looking towards a Europe of chaos, disorder, and revolution."

The biggest danger, apart from World War III directly, would

be a plunge of the trans-Atlantic sector into chaos. Therefore,

my husband – who has a unique record of being right, in terms of

forecasting, and being unique, in terms of coming up for proposals how to remedy the situation – made this very

surprising comment: that Deutsche Bank, of all banks, should be singled out, they should be saved, one last time, but not without conditions: They must immediately be put in a sort of receivership. A management commission should be in charge. And then they need a new business plan, which must go back to the philosophy of Alfred Herrhausen, who was the last moral banker in all of Europe, and who had a completely different philosophy.

We had all kinds of reactions about that. It turned out the banks are much more hated than meets the public eye. People said, "Let these banks go bankrupt! Why don't you just close them down? Nationalize them! Bankrupt them!" You had an outpouring of anger coming from people you would not expect it – conservative industrialists, politicians who normally are not speaking in radical tones at all – but what came out was an explosion of anger.

It is very easy to be angry about the situation. If this thing collapses in an uncontrolled fashion, all the life-savings of people will be ruined. The majority of the people will have to pay, and this will be associated with poverty. Millions of people dying. This is not a joke.

It's not enough to be "against" something; even if banks have behaved completely criminal and immoral. Deutsche Bank is spending right now such enormous amounts of money on legal fines for illegal activity from LIBOR swindles, all kinds of shady

operations, so that they had to write down their profit warnings.

It's not the question of "doing a favor" to Deutsche Bank. Not at

all! The question is: you must find leverage; how to bring this

thing in order, before the whole thing ends up in a collapse, causing an absolute uncontrollable situation.

That is why the reference to Alfred Herrhausen is really

extremely important, because he was the head of Deutsche Bank. He

was a banker. Deutsche Bank had a different policy, and therefore, when you say, "We have to back to the philosophy of Alfred Herrhausen," at least the older generation knows exactly

what that means. Therefore, I think we should really spread this

and force people to put pressure on the situation, that this is

being done. You have to "unwind" the outstanding derivatives. You

have to deal with the situation that Deutsche Bank has EU-55 trillion in outstanding derivatives. Half of their balance sheet

is without market valuation, which means that it's practically worth nothing, because you can't really sell it.

If you have an uncontrolled collapse, then that could be

really what brings down the whole thing in a chaotic way. If you

go the way Mr. LaRouche has proposed, then you can have an orderly resolution of this bankrupt system, and replace it with

one which is in the interest of the people. So, it's not just a

technical proposal. Several people, in response to my

statement,

said, "This is probably the very last chance we have to prevent a catastrophe."

OGDEN: I would like to get a little bit more into the significance of the role played by Alfred Herrhausen in a moment;

but before we get to that, Helga, maybe you also say a little bit

more about what the strategic context of this intervention is, especially from the standpoint of the role that [inaud 13:06] play, not only as the only viable economy in Europe right now, but also the emphasis that Mr. LaRouche has placed on the relationship between Germany and Russia, being the only means by

which we can prevent the outbreak of a thermonuclear conflict.

ZEPP-LAROUCHE: Well, people have now all kinds of proposals,

like "Tobin Tax," "tax the speculators" – all these proposals are floating around. What they don't consider, is that when we're

taking about banking, we're not talking about money or financial

questions; we're taking about the physical pre-condition for a society to exist. Fortunately, the German economy, despite all of

these paradigm shifts which have occurred in the last 25 years to

the worse, the German economy is still an economic powerhouse.

You still have a very large concentration of very productive middle-level industry. Middle-level industry is normally where all the patterns are made, the technological innovation occurs.

That is really the backbone of the productive economy.

The question is: this German economy, without which

all of

Europe would not function, absolutely must be protected, and not

only be protected, because right now, it is already many, many small firms which are in danger. There are other factors, like the crazy [nuclear] energy exit of Mrs. Merkel, which has increased the price of energy tremendously, but the German economy is sort of weakened; but it is still the absolute crucial

factor because in Germany you have a lot of the industrial potential which is needed not only for all of Europe, but in order to get the whole question of Eurasian cooperation on a sound ground, you need the German economy. The whole question of

the German-Russian cooperation, German-Chinese cooperation in the

development of the Eurasian Silk Road, is absolutely crucial.

So, the question is the productivity. And what has happened

with the paradigm shift of all the successors of Herrhausen – I

don't want to name all of them – but all of them went into this

high-risk maximization of profit no matter what. Ackermann wanted

25% profit, preferably every month; and they went into these completely crazy derivative operations, so that Deutsche Bank is

today {the} leading bank in terms of derivative exposure. With \$55 trillion in outstanding derivatives, that's with a GDP of the

German economy of \$4 trillion a year; it's more than 10 times more, even 12 times more the GDP of the German economy. So

Deutsche Bank long has stopped to be Deutsche Bank; it's now operating from London, from New York. It has become one of the most aggressive investment banks in the world. But if it goes bankrupt, which it could at any moment; and that's why the

chief

economist Mr. Folkerts-Landau put out every day since Sunday, he

put out an urgent call saying this recapitalization of the European banks must occur, or else calamity will happen. If Deutsche Bank would go under, the German economy – and with it,

all European economies – would collapse; and therefore, it's not

a question of choice. Obviously, to just put out more bail-out packages per se, as the ECB [European Central Bank] and the EU Commission have done in the past, is completely useless because

it makes the problem worse. Right now, it has reached the limit;

because after helicopter money, what else do you want to do?

It is not a choice; it is a life and death question, not

only for Germany, but really for the entire trans-Atlantic sector.

OGDEN: Now, you have emphasized that the circumstances around the assassination of Alfred Herrhausen continue to be a crime that the truth has not yet been told fully about. It's something that in the United States, we can relate to the assassination of John F. Kennedy, in terms of the magnitude of what this meant for the turning point in the policy of Germany at

that time. Obviously, it was in the context of the collapse of the Berlin Wall in the beginning of November 1989, and just less

than one month later, at the very end of November, November 30th,

Herrhausen was assassinated in a very sophisticated attack on his

convoy as he was travelling from his home to the Deutsche Bank headquarters. You said, Helga, in an article that you wrote in

1992 titled, "New Evidence Emerges in the Herrhausen Assassination Case," you said, "The key to the motive behind Herrhausen's assassination lies in 11 pages of a speech he was to deliver in the United States only four days after he was ambushed. The speech contained Herrhausen's vision of a new kind of relationship between eastern and western Europe, which would have fundamentally altered the world's future course." And then you have a quotation from the speech, which I think is shocking when we go back and read that today, in consideration of what Mr. LaRouche and you were also both advocating for at that time. What he said, or what he was to say, in that speech that was never delivered, was the following:

"There should be assurances that the new credit will flow into specific, promising projects. It is therefore advisable that the export guarantees which the German Federal government wants to expand, be tied primarily to specific projects. In this connection, at this year's annual meeting of the IMF and World Bank in Washington, I proposed setting up a development bank on the spot; i.e., in Warsaw. Its task would be to bundle the aid and to channel it according to strict efficiency criteria. My vision is that such an institution could function somewhat like the Deutsche Kreditanstalt für Wiederaufbau, which traces its origins back to the Marshall Plan."

So, when you compare that speech that Herrhausen was about

to give four days after he was assassinated, to what Lyn said in his speech in West Germany at the Kempinski Hotel in 1988, when he forecast the reunification of Germany and the collapse of the Berlin Wall, he said:

"Let us say that the United States and western Europe will cooperate to accomplish the successful rebuilding of the economy of Poland. There will be interference in the political system of government, but only a kind of Marshall Plan aid to rebuild Poland's industry and agriculture. If Germany agrees to this, let a process aimed at the reunification of the economies of Germany begin; and let this be the {punctum saliens} for western cooperation in assisting in the rebuilding of the economy of Poland."

So, I think in the context of this speech that Herrhausen was about to deliver in New York, his cooperation with Helmut Kohl in terms of the reunification of Germany; and also the fact that he was on record calling for the debt relief – at least a partial debt relief, if not a full debt forgiveness of the Third World countries. He had met with the President of Mexico in 1987; he had surprised the world by delivering a speech at the World Bank in 1987 calling for the forgiveness of the debt of the Third World. All of these are right in parallel with what you and Lyn were advocating for, going all the way back to 1975, back to

the

Operation Juarez and also with this Marshall Plan Productive Triangle proposal at the fall of the Berlin Wall. So, I think that certainly puts his assassination in the correct context to

understand {qui bono}. Who benefitted from the fact that he was killed?

ZEPP-LAROCHE: Well, I think I would to take it a little bit

back, because this is not just a question of a murder which occurred 27 years ago. I want to recall what the period was, because most people have forgotten that Germany was not always unified; that the Berlin Wall came down. But this was one of the

most traumatic developments in the post-war period. You remember

that you had the peaceful demonstrations in the G.D.R. [East Germany], the Monday demonstrations; the Warsaw Pact still existed, and it was not clear what would happen. Would this lead

to another 1956 like in Hungary, or a new Prague Spring, where Russian or Soviet tanks come? Then the wall came down, and Mr. LaRouche had this idea about the German unification which you referenced, which he presented in the Kempinski Hotel in 1988; so

we had a plan. We put out immediately this proposal for the German unification, to have a mission; to have the Productive Triangle to take the region from Paris, Berlin, Vienna – the economic powerhouse of the world at that time – and develop corridors into eastern Europe to transform Europe. We were the only ones who had any idea, because we were the only ones who even had an inkling that the Soviet Union would collapse; which

Mr. LaRouche had already proposed in 1984. He said, if the Soviet

Union sticks to their military policy of the Ogarkov plan, which was basically the idea to gain world dominance; then they will collapse in five years. And I can assure you, not even the German government had any idea that unification would be real; even if that was the primary political goal of the entire post-war period. Then the Wall came down; and in the official documents which the German government published ten years later, they admitted they had no contingency plan for the case of German unification. Can you imagine that? That was the policy goal number one to have German unification; and they had no plan. But we did have a plan.

So, then developments became extremely traumatic. On the 28th of November, Helmut Kohl did probably the most important step in his entire political career by putting forward the 10-point program. This was not yet a program for German unification, but it was a medium-term plan for the moving closer together of the two German states; the West German and East German states in a federation. But he did that without consulting the Allies, and he did it without even consulting the liberal coalition partner, Mr. Genscher; but it was a first baby step in the direction of two German sovereignties. We know now that Francois Mitterand put an ultimatum to Kohl and said, either you give up the German D-mark and its being replaced by a European common currency – what became the euro – or we will not agree to German unification.

Two days after Kohl had put out this 10-point program, Herrhausen was assassinated. Everybody in the German elite at that point – and we talked to many people at that time – said

this is not just an assassination, but since Herrhausen was the closest advisor to Kohl, this was a message to Kohl. Don't stick your head out; do not dare to pursue and assert sovereignty. Because Germany in the entire post-war period was an occupied country; and at that time the saying went, "The best-kept public secret of NATO is that Germany is an occupied country and will remain an occupied country." So by Kohl making this tiny baby step in the direction of sovereignty with the 10-point program, that obviously was the contributing factor why this assassination occurred. As you said, if Herrhausen would have made this speech in New York in the following week, you would have had a proposal coming from the leading banker which was practically in principle identical to what Mr. LaRouche and I proposed at the time; namely, that the unified Germany should take Poland as an example for the economic transformation of all the other countries of the Comecon.

Then naturally, everything went haywire. The following EU summit in the beginning of December in Strasburg, everybody started to attack Kohl; and in an interview later, he said these were the darkest hours of his life. The circumstances were such that despite the fact that Kohl knew that the euro would not function, he said this is against German interests; and he knew absolutely that you cannot have a European common currency

without political union. So, he knew it wouldn't function; he knew it was against German interests. But he was forced by the circumstances to accept it, because you had Bush, Sr. who had the policy of containment of Germany in the EU. It is well established that originally Bush was against the German unification; and only because such more experienced political advisors like Brent Scowcroft told him if you are now against German unification, then the United States will lose all influence in Europe, so we have to basically agree to it. But let's make sure Germany gets contained. And that is what led to the infamous EU Maastricht agreement, which was the beginning of turning the EU into an imperial adjunct of the Anglo-American system. Helmut Schmidt, the late German Chancellor, in an equally surprising interview recently before he died, said the whole Ukraine crisis, which is right now what could be the trigger point for a war with Russia; really started at the Maastricht agreement, because this is when the EU decided to do exactly what NATO has been doing ever since. Namely, to go for an eastward expansion and move the EU and NATO just up to the borders of Russia.

So, the decision which was made in these really traumatic weeks and month, set the course; and if Herrhausen had been alive and advised Kohl, these conceptions could have been implemented and history would not be at the point where we are now. So, the Herrhausen assassination not only meant the lost chance of 1989; everybody agreed at that time this was an historic chance that happens at best once a century. I called the star hour of

Germany, because if you had the unified Germany developing a peace plan for the 21st Century together with Russia, the whole

world would look completely different. But as I said, all the successes of Herrhausen went in the direction of high-risk speculation, globalization, money for money's sake, the rich become richer, the poor become poorer, and all the problems we have today. All the problems we have today are not just caused by

this one assassination, but the assassination is symptomatic for

the paradigm shift to the worse.

It's a murder which is unpunished; the so-called murderers,

the third generation of the Red Army Faction probably never existed. There was even in the first German TV channel a documentary which said there has never been any evidence that any

of the persons who supposedly were the murderers, ever really existed. So, the {qui bono} – well, it's the financial oligarchy

which profited; and it really has the smell of something quite different – of an intelligence operation – as many of the leading figures who did not fit the Yalta norm were assassinated.

But with the Herrhausen case, as you said, for Germany this is as

important in terms of paradigm shift as the assassination was of

John F. Kennedy.

And right now, when the entire banking system is absolutely

at the verge of collapse, it is the last moment to do justice and

really go back to the policies of Herrhausen. Even so, almost nobody knows anymore what real industrial banking is, because they are so money-greedy and absolutely suckers for the latest

profit, that it would be a real uphill battle. But that battle must be fought if Europe and Germany and the rest of the trans-Atlantic sector are to survive; and probably beyond that, much of the world.

BEN DENISTON: Well, I think just looking at this transition period, I know that you and Mr. LaRouche had both made a warning that I think is very appropriate just to state in this context.

That around the fall of the Wall, this lost chance of '89, you had explicitly said to the world, if we attempt this bankrupt, collapsing Soviet system with an equally bankrupt trans-Atlantic

system, you're going to head to a collapse that's worse than what's happening now. I'm paraphrasing you; you might know more

exactly how you stated it. But it seems like that really bridges

this whole process from '89 to what we're seeing today as the culmination, the expression of what you warned of at that time. I

think a challenge we have is to get across the importance of acting now on the level needed to make this shift we're talking

about. What Lyn has laid out with this reform program for Deutsche Bank is the beginning out of this new paradigm. I think

it's important to see it as an intervention in this whole collapse process you both had warned about and forecast this would be the consequence of failing to act then. That should give

us greater impetus to know how important it is to act now while

we still have the chance.

ZEPP-LAROUCHE: I remember that at that time, you had the problem of the Bush administration, Margaret Thatcher, Francois Mitterand, who absolutely really ganged up to prevent Germany from assuming any such role of having an independent policy; especially in respect to Russia. They were always saying, "Oh, the West has won over communism." The only other person outside of us who totally contradicted them was John Paul II, the Pope of the time; who said, the people who now are triumphant and say the market economy is winning over communism, are absolutely wrong.

If you don't believe it, look at the condition of the Third World, to see that the West has not won; because the moral condition of the developing countries speaks to the contrary.

Naturally, that is all the more true today; because if you look at the inhuman treatment of the refugee crisis, for example.

They are still coming by the hundreds, every week by the thousands, over the Mediterranean; drowning. Even more are starving and dying of thirst and lack of water trying to cross the Sahara. That is also the condition of this system. The system

is what causes all of this; and therefore, it is absolutely high

time that we come to the question of how can we – as a human civilization – give us an economy and a financial system which is adequate to human beings? And I think it's very important that

we go back to the question of what is actually the creation of wealth? Is it what Margaret Thatcher said, is it the ability to

buy cheap and sell expensive? The famous speaking of Margaret

Thatcher being the daughter of a grocery trader, or is it the possession of raw materials? Or is it the control of the financial system? No; it's not. The only source of wealth is the creative power of the human being; and when that creative power is applied, then you have scientific and technological progress. That is then leading to an increase of productivity in the economy.

That has been the battle between the American Revolution and the British Empire; between the free-traders and people like Alexander Hamilton who insisted that it is the creative power of labor which causes the well-being and the living standard and the longevity of the people. That was the philosophy of Friedrich List, the great German economist, who is now the most famous economist in China, by the way. That was the policy of Friedrich List and Henry C. Carey, the advisor of Lincoln; who both advised and through such people as Wilhelm von Kardoff, who was the head of the German industrial association in the time of Bismarck. Who changed the mind of Bismarck from being a free-trader into being an absolute believer in a protectionist system and the idea that you have to further the productivity and creativity of your own population as the only source of wealth.

So, there is a lot of history involved; and what we are really talking about is taking Germany back to the ideas of Bismarck, of Friedrich List, of Henry C. Carey, of Dr. William Lautenbach, who in 1932 presented a plan to the Friedrich List Organization in Germany which was identical with what

Roosevelt

had proposed with the New Deal and the Reconstruction Finance Corporation, Glass-Steagall, Bretton Woods. That was all in these

proposals by Dr. William Lautenbach, who as history knows, unfortunately were not taken up; but instead you had Hjalmar Schacht, you had Hitler, you had before Mussolini, Franco, Petain, and you are in bed with fascists.

The question today is, can we, in time, go back to those

conceptions which have proven to be productive and valuable for

the economy; or are we plunging into a catastrophe of new fascism

and new wars? So, on this question of Deutsche Bank, most people

are so in the day-to-day making money, profits, and balance sheets, and having dollar notes coming out of their eyes, that they have forgotten that there is something much more important

about human life. And that is the happiness of people; the common

good of people.

The reason why in this call to honor the memory of Herrhausen, using this crisis of Deutsche Bank now as a real paradigm shift to go back to these policies; why I mentioned the

great poem by Friedrich Schiller "The Cranes of Ibykus." And by

the way, I would really urge our audience right now, who probably

are not familiar with that poem, we have a translation which we

can put on the website so it's easily accessible. But this poem

is so powerful; it's written by Friedrich Schiller. It discusses

not only the murder of the beloved poet Ibykus, but more importantly even, it discusses the power of nemesis; the power of natural law, which is a power which works in reality. It's not that God punishes every little thief who steals something immediately by chopping off his hand; but it is a power which revenges great injustice. And this poem discusses this in a very beautiful way by resorting to the Greek nemesis, this idea which was used in great Greek dramas to demonstrate this principle of the Erinyes. That there is this power that revenges this murder and other injustices; that there is a higher power than the arbitrariness of people's will. The poem is very, very powerful.

As a matter of fact, I would even urge you to learn German, just to read and understand that poem; because it teaches something about history. I think right now the Erinyes, those goddesses of revenge which Friedrich Schiller has in this poem marching in the amphitheater – in circles – they are bringing forward this higher power by the prism of the poem. It's a very, very powerful way of reminding people that there is a higher power than what people think when they read the daily newspaper. So, please make the effort. Read it; in English if you have to, but read it in German because there is another dimension to history than what people think. And only if you bring this forward this inner strength, this inner power which people have almost lost in the trans-Atlantic sector because people small. They feel impotent,

they feel helpless. But what we have to unleash is exactly this inner strength so that people really become truly human again, and take the history and the destiny in their own hands. And that's exactly what the message is of Friedrich Schiller; who always thought that man is greater than his destiny by resorting to these kinds of inner powers and higher authorities than the laws of money.

OGDEN: Well, you cited the Ibykus principle in your keynote speech to the conference that you hosted three weeks ago in Berlin; this extraordinary conference. But I thought in that context also, you made it very clear that history is working according to a higher law. That conference came just days after the Brexit vote which shocked everybody and threw all of Europe in disarray. But you said, this is the Erinyes principle in action. Tony Blair lied to get us into the Iraq War. The Iraq War set off a series of regime-change operations in the Middle East that have completely destabilized this region. That has, in turn, created this refugee crisis; and now you have the Brexit and the disintegration of Europe as the Erinyes beginning their dreadful dance, as you said in this statement once again.

I think that's also highly relevant in the context of the anticipated news today, where people have read in the press that the 28 pages, which we have fought for years to force the release

of these 28 pages; the reports are in the press that these very well could be released today. In what form, we don't know; how heavily redacted, we don't know. But again, this is the Erinyes acting, and it's our responsibility to understand this as a principle of history; and to continue to understand that the moral arc of the Universe may be long, but it does bend toward justice. I think Martin Luther King also understood what Friedrich Schiller was getting at in this poem, as you said.

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that having said that, I want to come back to the absolute need to find a handle; because right now the problem is, nobody has a handle on how to intervene with this financial crisis. And if the proposal of Mr. LaRouche is taken seriously, you have a way of dealing with the consequences of avoiding the dangers of an uncontrollable collapse. You have to untangle this; you have to shut down this derivative system; you have to shut down the bubble. You have to do it in an orderly manner, because there's no point to just say let's just close it down or tax it or whatever. You have to find a skilled level of how you take management of a bank – in this case, the Deutsche Bank; you have to put in a supervisory management commission which has to evaluate the validity and integrity of the outstanding obligations. Many of the derivatives have much more than two parties; they have two, three, four, and more parties. You have to untangle that. You probably have to write down the nominal value of these outstanding obligations. That way, you

can

put a new basis, a new business plan for the bank which is in cohesion with the idea of credit policy in general. But you have

to start to do that somewhere. The Herrhausen history and tradition is exactly what makes it very practical. We are not proposing something completely outlandish, utopian; this was the policy of Deutsche Bank at one point.

So therefore, I want to bring it back to this point; and I

would really urge all the people who are watching to make sure this proposal is being distributed to all institutions which have

anything to do with the economy, with industry, with people in political positions who should take care of the common good. And

make sure that we get a serious debate. I know that in both election platforms of the Democratic Party and the Republican Party, you have the Glass-Steagall law in the platform. Now that

is very good; we will have the conventions in the next weeks.

This is not necessarily the stated position of the candidates; but it is in the platform. So there is hope that if we mobilize

in the right way, this change can occur before it's too late.

But

it's really one second, or maybe a nanosecond before midnight; so

it's not a time for complacency. It's a time for action.

Therefore, I would really urge you to join us; because we have a

beautiful future ahead of us if we do the right thing. If we miss

this moment, it can be the end of civilization; because the war

danger is very real, not only in respect to NATO against

Russia,
but also the escalation around the South China Sea. We are not
in
a political void, but we are in one of these moments in
history
where a lot depends on the individual courage and the
individual
action. Therefore, I really ask you to join us to bring
history
in a better direction.

DENISTON: Absolutely.

OGDEN: Thank you very much for joining us today,
Helga. This
was a special broadcast, and I think a very important and
timely
one for the American audience. We're going to make the
statement
that you wrote on this subject – which I read from in the
beginning of the broadcast – available in the video
description
to this video and also on the website. This is absolutely one
of
the key pieces of material that people can use to, as you
said,
to do outreach to all the key layers in the United States and
elsewhere to put this proposal very seriously on the table. We
will also make the English translation of "The Cranes of
Ibykus"
available to our audience as well.

Would you like to make any final remarks before we
close, or
is that a good place to conclude our broadcast?

ZEPP-LAROUICHE: I just would like to really express my
hope
that enough people recognize that we have now a point where

history will be either totally a catastrophe – and most people are already thinking that; the people who are not completely dead because of drugs or other problems, they know that we are in a really unprecedented civilizational crisis. Even worse than any of the prewar situations of the 20th Century. Just yesterday, one of the key advisors of the Kremlin said, all the signs are of a prewar period; and that's true. We are in a prewar period; and unless we remove the real reason for the dynamic for war, which is the danger of a collapse of the trans-Atlantic financial system. Unless we remedy that, I'm almost certain that war will happen; and if that war would happen, it's the logic of war that in that case all weapons available will be used. In the case of thermonuclear weapons, that would be it; there probably would not anybody to even record what happened, because it would be the elimination of civilization. And therefore, the remedy of the financial crisis is not just a banking technical affair; it really is the question of putting society back on a course where we all can survive as a human civilization. In a certain sense, it's what {The Federalist Papers} discussed. Can we give ourselves a political order which is suitable for man to organize his own affairs and govern according to the common good? So, it's a much larger issue; and I'm very optimistic that it can be done. But it requires an extraordinary effort, and it requires all

of
you.

OGDEN: OK, thank you very much for joining us today, Helga. Hopefully, we can do this at some point again in the future. Thank you all for tuning in. Please stay tuned to larouchepac.com; and take this discussion and take what Mrs. LaRouche just had to say very much to heart. So, thank you very much and good night.

Frigivelsen af 'de 28 sider' en strategisk sejr; Nu må vi have en ny undersøgelse

15. juli 2016 – Obamaregeringen ventede til de allersidste timer af Kongressens samling, før den går på seks ugers ferie, med at frigive det let redigerede, 28 sider lange kapitel af den oprindelige rapport fra 2002 over den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september, 2001. På trods af denne timing var frigivelsen en enorm sejr, der nu anbringer hele det Anglo-Saudiske Imperium i direkte skudlinje pga. dets nu dokumenterede rolle i den værste terrorgrusomhed, begået på amerikansk jord. Desuden gør en omhyggelig gennemlæsning af de delvist redigerede 28 sider det ganske klart, at kongresmedlem Thomas Massie (R-Ky.) havde fuldstændig ret, da han sidste år sagde, at de 28 sider

tvinger os til fuldstændigt at gentænke alt, hvad der er sket i løbet af de seneste 15 år.

Graden af bevis for det saudiske monarkis involvering i angrebene 11. september går langt ud over det, der hidtil har været offentligt kendt. Snesevis af saudiske regeringsfolk og medlemmer af den kongelige familie var intimt involveret med al-Qaeda, og mange havde direkte forbindelse til selve flykaprerne. Amerikanske tjenester havde beviser for et dybtgående saudisk sponsorskab af al-Qaeda i årevis før angrebene den 11. september, men ethvert forsøg på at slå ned på dette forhold blev undertrykt, og detektiver blev fyret eller forflyttet, hvis de stillede for mange af de rigtige spørgsmål.

Det, der nu er et presserende behov for, er en undersøgelse, fra toppen og ned, der begynder med den anglo-saudiske hånd bag 11. september, men som går langt videre end til disse begivenheder for 15 år siden og undersøger alle de efterfølgende terrorgrusomheder og terrorbegivenheder, såsom invasionerne ind i Irak og Libyen, den igangværende indsats for at fremtvinge et regimeskifte i Assads Syrien, samt meget mere endnu.

Lyndon LaRouche understregede i dag, at vi må bevare dette momentum for en ny undersøgelse, der udforsker dybderne i det anglo-saudiske kompleks. Intet mindre vil være i stand til at rykke terrorpesten op ved rode.

Udgivelsen af de 28 sider, der kommer blot få dage efter **udgivelsen af Chilcot-kommissionens rapport i Britannien**, udgør et **dødbringende, et-to-stød mod hjertet af Det britiske Imperium og dets saudiske partnere.**

Efter udgivelsen af den 28 sider, overbragte kongresmedlem Walter Jones, der anførte i kampen i Kongressen, sin tak og sine lykønskninger til LaRouche-bevægelsen for vores afgørende rolle i at fremtvinge en frigivelse af dokumenterne. Han afgav

løfte om at gå videre til næste niveau af undersøgelse og ikke stoppe, før den fulde sandhed er offentliggjort, for åbent tæppe.

Foto: Walter B. Jones (født 1943) er kongresmedlem i USA's Repræsentanternes Hus for North Carolina 3rd kongresdistrikt. Han er medlem af det Republikanske Parti.

Bankkollaps? Lyndon LaRouche understreger: Gå tilbage til 'Gå' og Start forfra! Produktivitet er af primær betydning – Herrhausen-metoden

15. juli 2016 – Her til morgen gentog Deutsche Banks cheføkonom David Folkerts-Landau i et interview på CNBC-TV sit krav om en bailout/genkapitalisering for de europæiske banker og sagde, at centralbankens politik er en fiasko og ødelægger kanalen for kredit til SME-sektoren (Små og Mellemstore Entrepriser). Efter en briefing om dette bemærkede LaRouche, at spørgsmålet er meget fornuftigt, men, af de involverede elementer er nogle kendte, mens andre repræsenterer tvivlsspørgsmål. Han pointerede betydningen af Alfred Herrhausen, formand for Deutsche Bank fra 1971 og frem til

november 1989, hvor han blev myrdet.

LaRouche sagde, at kapitalisering som sådan ikke er et effektivt instrument for situationen. De tvivlsomme værdier bør annulleres. Det er den eneste måde at komme ud af dette rod på. Det er ligesom at få en syg person til at blive endnu mere syg, og så kalde ham én, der 'med succes er blevet mere syg!'

Det er selve fremgangsmåden, der er problemet. Deduktiv tænkning er altid problemet. Vi står med et svindelnummer, et system, der er et falsum. Så vi må tilbage til 'Gå' og starte om igen. Man kan ikke forsøge at 'fikse det'. Det er ikke et 'fiks det'-problem.

Overvej det følgende: Hvad er det økonomiske system? Man må følge det, Herrhausen var i færd med at etablere. Han blev myrdet for at annullere denne indsats, der skabte den ødelæggelse, der fulgte. Det var formålet med mordet. Enhver idé om at »forhandle« et skifte vil være et falsum.

Der må komme en annullering af såkaldt rigdom, der ikke er berettiget til at bære dette navn. Se så på, hvad der er tilbage. Find ud af, hvad der skal gøres. Der må være et selvudviklende program for produktivitet. IKKE en proces, hvor man tinger! Man skal ind på en anden kurs. Kursen kan ikke være forhandling. Man må udvirke produktive evner, og udvirke øget produktivitet på permanent basis.

Graden af produktivitet er den primære skabelse. Man kan ikke »tilføje« noget ved at tilføje det. Man skal bygge noget nyt, til en start. Annuller alle former for forhandling. Man skal acceptere Herrhausens program. Accepter *hans* program, ikke *noget i den retning*. Motivet for at myrde ham, øjensynligt af de franske og britiske netværk – var at standse dette system. Vores fremgangsmåde må være den, ikke at tale om »forhandlinger gennem tilpasninger«. Vi må eliminere det nuværende koncept om et finanssystem, ikke »udbedre«

finanssystemet. Vi ønsker ikke et »blødere system«. Glem alt om penge, og tænk i stedet på økonomi, hvad det gør for økonomi.

Det, som det britiske/franske system gjorde ved at myrde Herrhausen, var for at forhindre en flugt fra svindelen. Man kan ikke »fikse op« noget, der var et falsum fra begyndelsen. I dag må vi komme op med et godt instrument. Afslutte det, der var forkert dengang, og nu.

Det er simpelt: 1) Herrhausen blev myrdet; og 2) briterne og andre systemer var involveret. De gjorde det for at nedlægge alt, der var forbundet med ham. Gerningsmændene havde til hensigt at forhindre Herrhausen, eller noget som ham, i nogensinde at tage styringen. Se lige på, hvem der stadig er der – George Soros, et førende problem, og britisk.

Foto: Alfred Herrhausen (1930 – 1989), tysk bankier og formand for Deutsche Bank. Var fra 1971 og frem til sin død medlem af bankens bestyrelse. Rådgiver til kansler Helmut Kohl. Ingen er nogen sinde blevet straffet for hans mord.

**USA: Kongressen frigiver de
længe hemmeligholdte '28
sider',
der peger på saudierne**

forbindelse til 11. september-angrebene. Inkl. pdf af siderne.

Følgende er citeret fra en historie i RT:
<https://www.rt.com/usa/351327-congress-releases-pages-saudi/>

15. juli 2016 – De længe ventede 28 sider af Den fælles Kongres-undersøgelsesrapport fra 2002 om begivenhederne den 11. september, 2001, er blevet frigivet, og et afsnit peger på, at prominente medlemmer af den saudiarabiske regering var involveret i planlægningen og udførelsen af terrorangrebene.

Hemmeligstemplingen af dokumenterne blev ophævet af Kongressen fredag og frigivet til offentligheden samme dag. Dokumenterne bekræftede mistanken om, at terroristerne, der var involveret i angrebene den 11. september 2001 – og af hvilke de fleste var saudiske statsborgere – efter al sandsynlighed modtog støtte fra højtplacerede saudiske efterretningsofficerer.

Saudi-Arabien, der er USA's allierede i Mellemøsten, har på det bestemteste benægtet enhver involvering i angrebene og har afvist disse anklager, og de havde tidligere bekæmpet ophævelsen af hemmeligstemplingen af de 28 sider. Nu har piben fået en anden lyd, efter fredagens offentliggørelse af dokumenterne, hvor Riyadh nu officielt hilser rapporten velkommen i det håb, at den vil fjerne mistanken om den saudiske regerings handlinger.

»Siden 2002 har Kommissionen for 11. september og flere regeringskontorer, inklusive CIA og FBI, undersøgt indholdet af de '28 sider' og har bekræftet, at hverken den saudiske regering eller højtplacerede saudiske regeringsfolk, og heller ingen person på vegne af den saudiske regering, har ydet nogen som helst støtte eller tilskyndelse til disse angreb«, sagde Abdullah al-Saud, Saudi-Arabiens ambassadør til USA, i en

erklæring, iflg. Reuters.

»Vi håber, at frigivelsen af disse sider én gang for alle vil opklare alle spørgsmål eller mistanker, der måtte hænge i luften, om Saudi-Arabiens handlinger, planer eller mangeårige venskab med USA.«

Vedhæftet dokument: de 28 sider, pdf.

Download (PDF, Unknown)

Stop 3. Verdenskrig: EIR nagler amerikanske krigshøge som fortsættelsen af Det britiske Imperium

12. juli 2016 – På den selvsamme dag, hvor Voldgiftsretten i Haag afsagde kendelse imod Kina i sagen om Filippinernes krav i det Sydkinesiske Hav, afholdt CSIS, det neokonservative

center i Washington D.C., et heldagsforum om det Sydkinesiske Hav, der indledtes med en hovedtale af senator Dan Sullivan (R-AK.). Sullivan, senator John McCains kohorte på Senatskomiteen for Bevæbnede Tjenester, holdt en tale, der ville have passet godt på et nazistisk Nürnberg-stævne, for dernæst blot at blive afsløret af *EIR's* Bill Jones som værende talsmand og hitman for Det britiske Imperium i dets moderne forklædning, hvor de optræder som partiske krigshøge, der støtter op om Obamas krigsmobilisering imod Rusland og Kina.

Sullivan gentog, ligesom mange andre ved CSIS-konklaven, forsvarsminister Ash Carters linje, der siger, at USA's militær »kan og vil flyve, sejle og operere overalt, hvor international lov tillader det«. Han havde den uforskammethed at sige, at USA ønsker at bruge sin militærmagt således, at »aggressionskrige vil blive forvist til fortiden«. Han sagde, at de Grundlæggende Fædre skrev »sejladsfriheden« ind i vores Uafhængighedserklæring imod en tyran, der begrænsede denne frihed, og at vi viderefører dette forsvar for sejladsfrihed i dag med vores militær i det Sydkinesiske Hav.

Lederen af *EIR's* Washington-kontor Bill Jones sagde, at, for ham var historie vigtigt, idet én af hans forfædre var blevet dræbt i samme Amerikanske Revolution, og han havde en korrektion at komme med i forhold til Sullivans historieelektion. »Vore grundlæggende fædre havde gjort oprør imod et Britisk Imperium«, sagde Jones, »datidens hersker over verdenshavene, der ligeledes hævdede, at de repræsenterede »regering ved lov«, DERES lov, og at vi (USA) havde hævdet, at vi havde ret til at afgøre vores egen skæbne.« »Vi synes nu at have vedtaget Det britiske Imperiums rolle og insisterer på, at Kina gør det samme. Tænk engang over, hvordan Kina anskuer dette ud fra deres egen histories standpunkt. Hvis vi gennemfører Deres forslag om at opbygge vore militære styrker i regionen på vegne af »sejladsfriheden«, eller et andet påskud, vil dette føre til krig«, sagde Jones.

Sullivan var fuldstændig destabiliseret, med et publikum, der

tav og tydeligvis var nervøs.

»Det er ikke os, der bestemmer reglerne«, fik han endelig fremstammet.

»Nok er vi lederne, men dette er en orden, baseret på regler. At sige, at vi skulle være en slags diktatorer, er forkert. Det er vi ikke enige i. Vi ønsker sejlads- og handelsfrihed. Flere og flere lande tilskynder os til at hjælpe, fordi man stoler på os. Se på NATO-mødet i sidste uge[!]. De stoler på, at vi ikke har territoriale krav, og de har brug for vores hjælp til at kæmpe tilbage imod nationer, der benytter sig af tvang, som Rusland og nu Kina.«

Det efterfølgende spørgsmål blev stillet af *Defense News*, hvis reporter sagde:

»For at følge op på det sidste spørgsmål, så sagde De, at vi nu bør sende to hangarskibs-grupper til permanent udstationering i regionen. Vil dette ikke udgøre en optrapning, der fører til yderligere spænding?«

Atter stod Sullivan afsløret og svarede defensivt:

»Det er ikke min anskuelse, at det, at vores land militært står sammen med vore allierede til forsvar for handel og udveksling, skulle udgøre en form for trussel.«

Ikke desto mindre forløb Nürnberg-stævnet i række og geled.

[Alle ovenstående citater er parafraser, der ligger meget tæt op ad de respektive bemærkninger.]

Se også: Kinas ambassadør til USA giver USA's doktrin »omdrejningspunkt Asien« skylden for uroen omkring det Sydkinesiske Hav.

Se også: Afgørelsen fra Voldgiftsretten i Haag bærer ved til det krigsbål i det Sydkinesiske Hav, som Obama ønsker.

Se også: EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav.

Det afgørende, unikke led i kæden

14. juli, 2016 (Leder) – For 48 timer siden ændrede vi alting i hele vores fremgangsmåde på globalt plan – men mange af jer gik glip af det. Tænk! Mind jer selv om, at det ikke nytter at klage over den overhængende fare for et panik-kollaps af verdens økonomiske system ud i et dødbringende kaos. Og at advarsler mod en termonuklear tilintetgørelseskrig i sig selv ikke vil forhindre det i at ske alligevel – lige så lidt, som de blotte advarsler nogen sinde har forhindret krig i fortiden!

Det, Lyndon LaRouche netop har gjort, er at pege på det afgørende, unikke led i kæden, der, hvis I griber fat i DET, og trækker i DET, lige akkurat vil være i stand til at trække Europa væk fra klippekanten – og som, i absolut sidste øjeblik, kan afbøje denne historiske, tankeløse, automatlignende march ud over afgrunden.

Skub dette til side for hellere at overveje det i morgen, og I er færdige! Der vil ikke være noget i morgen – hverken for jer, eller for nogen andre.

Alle disse overvejelser er forklaret i Helga Zepp-LaRouches udtalelse d. 12. juli, »**Deutsche Bank må reddes, for verdensfredens skyld!**«

Men der er mange mennesker, der ikke taget denne udtalelse til hjerte og indledt den omgående kovending, der er påkrævet.

Zepp-LaRouches udtalelse må studeres og genlæses i detaljer. Men for at rekapitulere nogle punkter for vores formål her: Frankrig, Italien og andre europæiske stater er totalt bankerot; Europa har inden for få dage kurs mod en nedsmeltning, som, under de nuværende omstændigheder, vil føre til krig. Tysklands derivat-tyngede Deutsche Bank kan meget vel blive udløseren af en sådan nedsmeltning, der omfatter hele Europa. Men det er paradoksalt nok Tyskland, der stadig har den potentielle økonomiske produktivitet, der kunne føre Europa tilbage mod sikkerhed. Og, hvis Deutsche Bank blev reddet fra kollaps, og man omgående vendte om og slog ind på den politik, som Alfred Herrhausens kurs stod for, ville DB blive hovedkraften i organiseringen af et sådant tysk opsving.

Lyndon LaRouche har krævet, at regeringen skal forøge Deutsche Banks kapitalgrundlag, der skal ledsages af en omgående ændring af bankens politik tilbage til den politik i Hamiltons tradition, som Alfred Herrhausen førte. Samtidigt må der udpeges en ledelseskomité, der kan finkæmme og reorganisere bankens aktiver.

I løbet af de seneste to dage er mange af vore venner eksploderet i raseri over dette livreddende forslag fra Lyndon og Helga LaRouche og har spruttet, at de store banker er vore fjender, og at vi er modstandere af bailouts. Men, som Diane Sare fra LaRouche PAC Komité for Politisk Strategi påpegede i går, så er det letkøbt blot at aflire en liste af korrekte »holdninger«. Men hvad får man ud af det, andet end et pas til et Trotskistisk Paradis? Langt sværere [er det] at forstå og gribe den ene, sidste chance, som historien tilbyder, og som vi nu må gøre.

De, der myrdede Herrhausen, skabte en fortsat grusomhed, der ikke er sluttet den dag i dag; de, der gjorde det, må fjernes,

ellers er der ingen løsning. Før eller siden vil noget, man har undladt at gøre, komme tilbage og ramme én.

Foto: USA's første finansminister Alexander Hamilton foran USA's Finansministerium i Washington, D.C.

***Helga Zepp-LaRouche vil være
hovedgæst***

***ved LaRouchePAC
Internationale Fredags-
webcast.***

***Vi udlægger video samt et
engelsk udskrift lørdag
morgen.***

Bliv på kanalen!

Kinas ambassadør til USA giver USA's doktrin »omdrejningspunkt Asien« skylden for uroen omkring det Sydkinesiske Hav

12. juli 2016 – I en tale til Center for Strategic and International Studies, CSIS, ved afslutningen af CSIS' heldags-krigstrommer, leverede Cui Tiankai, den kinesiske ambassadør til USA, en temmelig grundig respons til tirsdagens afgørelse fra Voldgiftsretten i Haag.

»Kina afviser rettens afgørelse«, sagde Cui, fordi

»sagen krænker den almene praksis, hvor staterne selv giver tilsagn til at indlede en voldgiftssag.«

For det andet, bemærkede han, »har retten overgået sine beføjelser, eftersom territoriale spørgsmål ikke er underkastet UNCLOS (FN's Havretskommission)«. Beslutningen om at acceptere sagen var et tilfælde af »professional inkompetence« og »tvivlsom fortolkning«. Hertil kommer, tilføjede han, at »det ikke skete i god forståelse«. »UNCLOS«, sagde han,

»opfordrer til gensidigt samarbejde og forståelse. Men dette var et forsøg på at bruge det juridiske system til et uvedkommende formål. Det vil også underminere nationers villighed til at gå ind i forhandlinger for at løse territoriale tvister«.

»At misbruge voldgiftsprocedurerne på denne måde vil svække staternes motivering for at forhandle. Det vil intensivere konflikter og endda forårsage konfrontation. Det vil virke

underminerende af international lov», sagde han.

Og problemet begyndte ikke med Kina, sagde han. Kina og andre lande har været godt på vej til at overvinde deres vanskeligheder.

»Spændingerne begyndte at stige for fem eller seks år siden, da vi begyndte at høre om 'omdrejningspunktet'«,

Sagde Cui.

»Og er der nogen, der har haft fordel af dette? Det tror jeg ikke. Hvis den økonomiske vækst svækkes, vil alle lide under det«, advarede han. »Og mht. dem, der herved mener, at de kan kræve 'fribillet' pga. dette, så vil jeg tilskynde dem til at tage til Irak og Syrien og se, hvordan tingene udviklede sig der. Pas på, hvad du ønsker dig«, sagde han.

Cui bemærkede også, at Kina ikke var det første, men snarere det sidste land, der byggede strukturer på øerne og revene, der befandt sig inden for dets territoriale krav, og de faciliteter, som Kina byggede, såsom fyrtårne, var til gavn for alle. Mht. sejladsfriheden skelnede han mellem sejladsfrihed for handelsskibe, der aldrig er blevet truet af Kina, og militære fartøjer.

»Kina understøtter sejladsfriheden for handelsskibe, eftersom handel er ekstremt vigtigt for Kina. Men deployeringen af flådekrigsskibe kunne på den anden side faktisk true sejladsfriheden for handelsskibe.« »Forhandling og rådslagning tilbyder den mest succesfulde måde til løsning af spørgsmålene«,

Sagde Cui.

»Man kan ikke bringe fred ved hjælp af en flåde af hangarskibe«,

Sagde han.

Foto: USA deployerer hangarskibe af klassen USS John C. Stennis til det Sydkinesiske Hav.

Afgørelse fra Voldgiftsretten i Haag bærer ved til det krigsbål i det Sydkinesiske Hav, som Obama ønsker

12. juli 2016 – Den permanente Voldgiftsret i Haag udstedte tirsdag en enstemmig og provokerende afgørelse, der skyder langt over målet, i voldgiftssagen om det Sydkinesiske Hav på alle væsentlige punkter, der overrasker selv dem, der støttede den oprindelige filippinske klage. Dette er den afgørelse, som Obama og hans hold i månedsvis har krævet, at Kina skal rette sig efter, eller også vil USA »håndhæve« den gennem militære midler, hvad enten nogen af nationerne omkring det Sydkinesiske Hav ønsker det eller ej.

Retten erkendte, at den ikke har mandat til at træffe afgørelse om suverænitet over landterritorier og afgrænser ikke en skillelinje mellem parterne, men fortsætter derefter med *de facto* at komme med en afgørelse vedr. suverænitet. Domstolen

»konkluderede, at der ikke fandtes noget legalt grundlag for

Kinas krav om historiske rettigheder i vandene, der falder inden for »ni-punkts-linjen«,

som Kina rent historisk har anset for at være sit suveræne territorium. Domstolen afgjorde ligeledes, at

»Den – uden at afgrænse en skillelinje – kunne erklære, at visse vande befinder sig inden for Filippinernes eksklusive økonomiske zone, fordi disse områder ikke overlappes af nogen mulighed for, at Kina har et berettiget krav.«

Denne afgørelse hvilede på den utrolige afgørelse, at den 110 acre store Taiping Island, der er besat af Taiwan, og som huser en militær garnison, et hospital og en farm, slet ikke er en ø, men blot en klippe, og derfor ikke tildeles den 200-mile Eksklusive Økonomiske Zone, som en ø har ret til. Denne 200-mile zone overlapper de andre Spratly-øer og rev. Således fremkommer den »upartiske domstols« magi.

Kina har aldrig anerkendt Voldgiftsrettens ret til i det hele taget at dømme i sagen, og tirsdag gentog det kinesiske Udenrigsministerium det, som regeringen i månedsvis har erklæret: Kina

»erklærer højtideligt, at kendelsen er ugyldig og ikke har nogen bindende effekt. Kina hverken accepterer eller anerkender den.«

Præsident Rodrigo Duterte's regering i Filippinerne, der, siden den blev taget i ed i slutningen af juni, har fremlagt en politik for at løse uoverensstemmelser med Kina på basis af en dialog om gensidig økonomisk udvikling, responderede til kendelsen uden forsigtighed. Præsidentens kommunikationssekretær Martin Andanar udtalte, at justitsministeren ville undersøge afgørelsen og forsyne præsidenten med »en komplet og gennemgribende fortolkning om fem dage«, og præsidentens talsperson Ernesto Abella specificerede, at ingen offentlige udtalelser ville blive udstedt, indtil sagen var blevet grundigt diskuteret.

Wall Street Journal offentliggjorde hurtigt et perspektiv for, hvordan kendelsen kan bruges til at vælte Duterte's politik med at samarbejde med Kina og alliere hele Sydøstasien imod Kina. Med citater fra »eksperter« hævdede Wall Streets las, at Duterte ikke kan fremstå som svag i forsvaret af Filippinernes suverænitet nu, hvor Voldgiftsretten har afgivet kendelse (især fordi kendelsen gav Filippinerne suverænitet over en af de kunstige øer, som Kina har bygget), og derfor må bøje sig for den angivelige »overvældende offentlige mening« imod Kina i landet.

Den amerikanske advokat, der repræsenterede den foregående filippinske regerings klage til Haag, Paul Reichler, fra det amerikanske advokatfirma Foley Hoag LLP, sagde til journalister efter kendelsen, at den ville tilskynde andre lande i regionen til at gå op imod Kina. Som det rapporteres i *Journal*, fastholder Reichler

»Voldgiftsrettens kendelse er ikke alene til gavn for Filippinerne, men tilgodeser også andre stater, der grænser op til det Sydkinesiske Hav, som Indonesien, Malaysia og Vietnam. Hvis Kinas ni-punkts-linje er ugyldig i forhold til Filippinerne, er den ligeledes ugyldig i forhold til disse stater og også til resten af det internationale samfund.«

Se også: 'EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav'

Foto: Præsident Barack Obama og tidligere præsident Benigno S. Aquino III i Filippinerne, april 2014.

Glass-Steagall: Europa på randen af total finansiel nedsmeltning

12. juli 2016 (Leder) – Europa konfronteres med tre mekanismer, der kunne udløse en nedsmeltning, et sammenbrud, af det transatlantiske finansielle system, og enhver af disse mekanismer kunne detonere, hvad øjeblik, det skal være. Og så er de endda på ingen måde de eneste kilder til det transatlantiske, London/Wall Street-ledede systems kollaps.

For det første er de italienske banker på randen af kollaps. Man har offentligt indrømmet, at de førende italienske banker har for 360 milliarder euro gæld, der er i betalingsstandsning – og uofficielle estimater sætter tallet langt højere. Men, som den italienske premierminister Renzi korrekt har advaret om, så er krisen omkring Deutsche Bank »hundrede gange værre«. DB sidder med aktuelle derivater til \$72,8 billioner og har et bjerg af insolvent gæld. I søndags krævede DB's cheføkonom David Folkerts-Landau en omgående haste-bailout af de europæiske storbanker til 150 milliarder euro – med start i hans egen DB. Iflg. EU-love, der trådte i kraft 1. januar, skal banker først gennemgå en bailin (ekspropriering af visse typer indeståender), før de kan få en bailout (statslig redningspakke), og dette udgør i sig selv en sikker udløser af en systemisk nedsmeltning.

Fra mandag at regne konfronteredes Londons store ejendomsfonde med et stormløb fra investorerne, i kølvandet på Brexit-afstemningen, og udsigten til et umiddelbart forestående sammenbrud af hele den britiske ejendomsboble er meget virkelig. I en klar panik over den accelererende disintegration vred det regerende Konservative Parti armen om på den ene af de to tilbageværende kandidater til partiformandsposten for at trække sig som kandidat, således,

at Theresa May kunne blive installeret som premierminister på onsdag – for at have en regering på plads til at håndtere den fremstormende krise.

Dette umiddelbart forestående, systemiske krak kan ikke adskilles fra den voksende fare for atomkrig i kølvandet på NATO-topmødet for statsoverhoveder i Warszawa i sidste uge.

Det er præcist pga. denne kombinerede fare for et kollaps ud i kaos og en potentiel udslettelseskrig, at Lyndon LaRouche har krævet en engangs-bailout af de tyske banker for at standse blødningen længe nok til at lancere et reelt skifte i politikken, baseret på **hans egne Fire Love** for, hvordan verdensøkonomien skal genoplives gennem kreditter, der er rettet mod at forbedre arbejdskraftens produktive evne, gennem investering i infrastruktur, fremskudt, videnskabelig grænseforskning, der anføres af en massiv udvidelse af rumprogrammet, og lignede tiltag. LaRouche advarede kolleger den 10. juli om, at, hvis Tyskland tager et styrtdyk ud i kaos, er krig umiddelbart overhængende. Tyskland sidder inde med nøglen til en ny europæisk politik over for Rusland, baseret på strategisk og økonomisk samarbejde, og hvis dette forhold spoleres, vil konsekvenserne blive katastrofale.

Tiden er inde til at se den nuværende krises virkelighed i øjnene, krævede LaRouche, og til at handle på basis af denne nødsituation, som krisen kræver det.

Læs: **LaRouches Fire Love til at redde USA** (og verden ...)

SUPPLERENDE MATERIALE:

Italienske banker og Deutsche Bank

fører an i den transatlantiske sektors krak

11. juli 2016 – Pressen i den transatlantiske verden er fuld af dækning af krisen i Deutsche Bank og de italienske banker, som understreger betydningen af Lyndon LaRouches intervention, hvor han kræver en engang-bailout af Tyskland for at forhindre kaos i Europa, men baseret på behovet for gennemgribende ændringer i banksystemet for at forcere kreditter ind i realøkonomien og lukke derivativerne og andre spekulative bobler ned.

Russia Today har David Folkerts-Landaus interview med *Welt am Sonntag*, hvor cheføkonomen for Deutsche Bank (DB) krævede en haste-bailout til 150 milliarder euro, og det citerer også udtalelser fra Lorenzo Bini Smaghi, formand for Societe Generale, hvor han advarer om, at den italienske bankkrise kan brede sig til hele EU. DB-aktier er faldet 48 % i løbet af de seneste 12 måneder, Societe Generales aktier er faldet 63 %, og Bloombergs Europa-index over 500 banker og finansielle serviceselskaber er faldet med 33 %, det laveste i syv år. En tidslinje i *Bloomberg*-artiklen har titlen, »Deutsche Banks episke kollaps«, og som gør det ganske klart, at det europæiske banksystem nu står på randen af et umiddelbart krak.

RT har også en nylig, underskrevet kronik af George Soros, hvor han erklærer, at EU's kollaps er blevet »næsten uundgåeligt« siden Brexit-valget.

»Det katastrofale scenario, som mange har frygtet, har materialiseret sig og gør en disintegration af EU praktisk talt uigenkaldelig«, skrev han for Project Syndicate (som han finansierer kraftigt). Han tilføjede, at det finansielle kollaps i UK i kølvandet på Brexit var det værste i tre årtier. »Det europæiske projekts blotte overlevelse er indsatsen i forhandlingerne om, hvordan Brexit kommer til at

forløbe.« RT's dækninger bemærker, at Marine LePen mødtes med den franske præsident Hollande og pressede på for at få en folkeafstemning om en «Frexit», men blev afvist.

Reuters har også en omfattende dækning af Folkerts-Landau-interviewet. Cityam, en online finans-publikation, bemærkede, at italienske banker sidder med insolvent gæld til 360 milliarder euro, og aktier i samtlige italienske storbanker og andre banker i Middelhavsområdet – Unicredit, Banca Monte dei Paschi di Siena, Banco Popolare og Intesa San Paolo (Portugal) – er faldet med 25 % siden Brexit-valget. Michael Hewson fra CMC Markets UK citeredes for at sige, »hvis Italien går ned, vil det tage resten af Europa med sig«.

The Street havde følgende hovedoverskrift tilbage den 5. juli, »Vil Deutsche Bank initiere den næste finansielle krise? Aktier kunne være på vej til nul«. Artiklen nævnte paralleller til Lehman Brothers og viste, at DB er i en langt værre tilstand end Lehman var mod slutningen. IMF advarede om, at det største overløb fra DB vil ramme Frankrig, UK og USA, der »har den største grad af overløb fra omverden, målt ud fra den gennemsnitlige procent af kapitaltab hos andre banksystemer pga. chokket i banksektoren i oprindelseslandet«. En grafisk fremstilling i *Wall Street Journal*, der nævnes af *The Street*, viser bank-til-bank-forbindelserne i Deutsche Bank. DB er belånt med over 40:1, langt værre end Lehmans 31:1 på tidspunktet for dens kollaps; og DB's aktuelle portefølje af derivater udgør \$72,8 billioner, hvilket er 13 % af alle globale, udestående derivater. »Hvis domino-effekten opstår, vil Tyskland, med sit BNP på \$4 billioner eller EU med sit BNP på \$18 billioner ikke være i en position, hvor de kan få kontrol over det.«

New Europe online har hovedoverskriften, »Hvorfor Deutsche Bank er den farligste bank i verden«, og spørger, hvad prisen ville være for den tyske regerings bailout, versus konsekvenserne af at lade det nedsmelte med systemiske implikationer.

Bloomberg har også advaret om, at Londons ejendomsmarked er ved at krakke, og dette er endnu en konsekvens af Brexit. Standard Life Investments annoncerede, at fra og med i dag, vil de suspendere deres UK Ejendomsfond for at afværge investorer, der kræver deres penge tilbage. Dette udløser allerede smitte, med flere andre store ejendomsinvestorers meddelelse om lignede fastfrysninger af klienternes midler, og med endnu andre, der simpelt hen meddeler, at de trækker sig ud af eksisterende handler om prima ejendomsprojekter i London.

Samlet set er tilstandene i Italien, Deutsche Bank og ejendomsmarkedet i London mere end tilstrækkelige til at eksplodere hele den transatlantiske finansielle sektor. Det er præcis pga. denne allerede igangværende krise, at nødforanstaltninger, nøjagtigt i overensstemmelse med LaRouches krav, omgående må vedtages.

Filippinernes præsident angriber UK og USA for terrorisme

9. juli 2016 – Briternes (og især Tonys Blairs) ansvar for krigene i Mellemøsten og Nordafrika og spredningen af terrorisme står afsløret, efter udstedelsen i London af Chilcot-rapporten om Irakkrigen.

I fredags angreb den nye filippinske præsident, Rodrigo Duterte, i sine bemærkninger til en muslimsk organisation, UK og USA for at sprede terrorisme, bemærkninger, der var slående i deres virkning og originalitet.

Associated Press havde hovedtitlen, »Filippinsk præsident

beskylder USA og UK for volden i Mellemøsten«. Nyhedstjenesten rapporterede,

»Den nye, filippinske præsident har givet amerikansk intervention skylden for de blodige konflikter i Irak og andre lande i Mellemøsten ... Præsident Rodrigo Duterte fremførte i en tale i fredags, at USA's politik var skyld i terrorangreb på egen jord og sagde, 'Det er ikke Mellemøsten, der eksporterer terrorisme til Amerika; Amerika importerer terrorisme.'«

GAM Nyhedstjeneste i Filippinerne rapporterede, at Duterte sagde,

»De tiltvang sig adgang til Irak og dræbte Saddam. Se på Irak nu. Se, hvad der skete med Libyen. Se, hvad der skete med Syrien.«

Men en klar reference til Chilcot-rapporten sagde han, at

»Efter en gennemgribende, næsten 10 år lang undersøgelse, viser det sig, at der ikke var noget juridisk grundlag for at erklære krig mod Irak ... det er sådan en unødvendig krig.«

Duterte satte også krisen i Mellemøsten i forbindelse med volden i Mindanao. Duterte og hans forsvarsminister har i øvrigt lovet, at de filippinske bevæbnede styrker aggressivt er gået efter Abu Sayyaf-terrorstyrker, der er »knyttet til ISIS«, i Filippinernes sydlige øer. Det filippinske militær bekræftede torsdag, at mindst ni medlemmer af den Daesh-tilknyttede terroristgruppe blev dræbt og tretten såret af hæren på Solu, mens en soldat blev dræbt.

Foto: Rodrigo Duterte, foto fra juni 2016.

Lyndon LaRouche stiller spørgsmålet: Er amerikanerne parate til at komme sammen igen for at genoverveje deres skæbne?

9. juli 2016 – Diane Sare, medlem af LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi, indledte lørdag mødet '[Dialog med Manhattan-projektet](#)' med følgende indlæg (uddrag):

Diane Sare: Jeg gentager lige: Folk, der har fulgt os på websiden, har set dette i morgens rapport og hørt det med LaRouches egne ord i går aftes på [webcastet \(Fredags-webcast\)](#).

Men i en diskussion torsdag med medlemmer af Policy Committee og nogle af vore folk i efterretningsteamet, som forberedelse til webcastet, sagde han: »Manhattan-systemet er parat til at blive anvendt. Det må bruges og må igangsætte en bølgebevægelse i hele USA. Det kan vi sandsynligvis gøre.« Han sagde, at det spørgsmål, der lå på bordet, er, »Vil Obama bombe verden, eller vil han opgive, eller noget andet midt imellem?«

Dette skal delvis ses i sammenhæng med [Chilcot-kommissionens rapport om Tony Blair](#), som folk måske er bekendt med, hvor det grundlæggende set nu er kommet frem, at Blair var skyldig i at have lanceret og organiseret en aggressionskrig; en aggressionskrig er en forbrydelse under Nürnberg-charteret. Det er i strid med FN's resolutioner; det er en overtrædelse af international lov. Krig må kun bruges som den absolut

sidste udvej, og Chilcot-kommissionen fandt, at det ikke var tilfældet; med andre ord, at krigen var unødvendig. Tony Blair er *de facto* destrueret, og avisen *The London Guardian* havde en artikel torsdag med hovedoverskriften, »Krigen i Irak var ikke en bommert eller en fejltagelse, den var en forbrydelse«. Første linje lyder, »Tony Blair er *fordømt*. Vi har set hvidvaskning af etablissementet i fortiden. Fra Blodige Søndag til Hillsborough har autoriteterne konspireret for at kvæle sandheden i de magtfuldes interesse, men ikke denne gang. Chilcot-undersøgelsen var ved at få en satirisk bibetydning for en farce, hvor det tog lang tid at udføre en opgave, men Sir John vil med sikkerhed gå over i historien som den mand, der leverede *den mest* omfattende ødelæggende dom over nogen moderne premierminister.« Og artiklen fortsætter med at diskutere alle de ulykker, menneskeheden har været udsat for som resultat af denne unødvendige, illegale aggressionskrig, inklusive de 60 millioner flygtninge.

Så Blair er færdig. Og spørgsmålet er så, er Obama færdig? Det er i denne sammenhæng, at LaRouche stillede spørgsmålet, »Vil Obama lancere en atomkrig, vil han opgive, eller vil han gøre noget midt imellem?« Og han sagde, »vi må lukke dette ned, vi må lukke dette politiske fremstød for krig ned, vi må lukke det ned nu, og vi må sætte hårdt ind«. Han sagde, »vi har en forpligtelse til at skabe et nyt økonomisk system, der bidrager til de behov, som findes i den amerikanske befolkning og andetsteds.« Og så spurgte han, »er det amerikanske folk parat til at komme sammen igen for at genoverveje sin skæbne?«

Jeg mener, dette virkelig er det spørgsmål, vi bør stille os selv, for, hvad er vores skæbne, vores bestemmelse? Hvad mener I, at jeres skæbne er? Hvorfor skulle I tage det op til genovervejelse? Jeg sagde i går aftes på webcastet, at det slog mig, at Alexander Hamilton (USA's første finansminister, *-red.*) voksede op i en koloni, britisk, hollandsk sukkerplantage, en slavekoloni i Caribien; han kommer til USA, og USA er en koloni, ikke, at der ikke er folk her, ekstremt

betydningsfulde personer som Benjamin Franklin og Mathers og andre med grundlæggende ideer, men en nation er ikke blevet skabt. Og Alexander Hamilton har allerede i sit hoved en idé om, hvad fremtiden bør være, og hvad tanken om en republik bør være, og som er baseret på et grundlæggende begreb om, hvad det vil sige at være et menneskeligt væsen. Spørgsmålet om menneskets værdighed.

Se hele webcastet, 'The Manhattan Project' fra 9. juli.

Se feature-video: 'The Two Massachussetts' med en historisk gennemgang af udviklingen fra Amerika som en koloni og til en republik, 18. min. Forord af Lyndon LaRouche.

Følg med i den løbende oversættelse af [Phil Rubinsteins foredrag på vores kontor i København, om Chilcot-rapporten og kreativitetens nødvendighed](#), God søndag!

EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav

6. juli, 2016 – En pressekonference i Washington, der afholdtes onsdag af Chongyang Instituttet for Finansielle Studier og det Nationale Institut for Studier af det Sydkinesiske Hav, blev overværet af godt 70 kinesiske og amerikanske journalister. Der optrådte bl.a. tre ledende kinesiske akademikere og to amerikanske intellektuelle,

inklusive leder af EIR's Washingtonkontor, Bill Jones. Interessen for emnet var højaktuel, med den Faste Voldgiftsret i Haags forestående beslutning om den filippinske anmodning om en afgørelse på stridsspørgsmålet om det Sydkinesiske Hav. Afgørelsen i Voldgiftsretten, som Kina afviste at deltage i, og hvis beslutning Kina derfor ikke vil følge, ses som et middel for USA til at hæve indsatsen i sit gambit om "sejladsfriheden" i det Sydkinesiske Hav. Et spil, der skubber regionen tættere på krig.

De kinesiske akademikere inkluderede dr. Wu Shicun, præsident for det Nationale Institut for Studier af det Sydkinesiske Hav, utvivlsomt den mest kyndige person i Kina indenfor spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav; og professor Huang Renwei, vicepræsident for Shanghai Instituttet for Internationale Studier, en af de fremmeste tænketanke i Kina. Pressekonferencen nød også godt af et vigtigt spørgsmål fra tilhørerrækkerne, stillet af præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Den kinesiske side præsenterede sit standpunkt i spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav og præciserede sin argumentation for ikke at acceptere voldgift i en sag, hvor ingen forhandlinger mellem Filippinerne og Kina har fundet sted, på grund af Filippinernes afvisning af at engagere sig i en diskussion. At sende sagen til retten i Haag var også en krænkelse af Deklarationen om Parternes Adfærd i det Sydkinesiske Hav (Declaration of Conduct of Parties in the South China Sea, DOC), der er underskrevet af alle ASEAN nationerne (Association of Southeast Asian Nations), inklusive Filippinerne, og som forpligter landene til at løse territoriale tvister gennem forhandling. Voldgiftsafgørelsen ses derfor som et tilfælde af aftalt spil mellem én af parterne i tvisten og voldgiftsretten, med opbakning, selvfølgelig, fra USA, der insisterer på ikke at være en part i striden.

Professor ved det Amerikanske Flådeakademi Brian Mulveny præsenterede det traditionelle – dvs. Obamaadministrationens – synspunkt, nemlig at USA kan sende sine militærfartøjer

hvorhen, det ønsker, i operationer, der falder ind under "fri sejlads", og at Kina har at holde sig til, hvad voldgiftsretten beslutter.

I sine kommentarer understregede EIR's Jones vigtigheden af besøget af den kinesiske delegation, på grund af faren for krig forbundet med USA og dets allieredes koncentration af militære styrker i regionen, og på grund af den systematiske fordrejning af det kinesiske standpunkt i amerikanske medier.

"USA's politik har været totalt hovedløs," sagde Jones. "I stedet for at prøve at opbygge en relation til Kina omfattende sociale, økonomiske, politiske og militære forhold, behandler det Kina som et udenforstående rovdyr, selv i Kinas eget område. I stedet for at prøve at fremme Kinas relationer med dets naboer, har USA styrket sine koldkrigsalliancer og opmuntret dem til at være hårde ved Kina," sagde Jones. "Og når voldgiftkendelsen kommer i næste uge, vil USA begynde at kværulere om, at Kina principielt må acceptere denne som international lov, et standpunkt, som mange juridiske eksperter, selv i USA, anser for absurd."

"Jeg spørger mig selv," sagde Jones, "hvordan USA ville reagere, hvis det havde en flåde af udenlandske fartøjer tilhørende en fremmed alliance til at patruljere 12 mil fra Californiens kyst? Tjah, jeg tror godt vi ved, hvordan USA ville reagere, men Kina vil tendere til at udvise større tilbageholdenhed", sagde han.

"Kina har fremsat en vigtig 'godt naboskabs-politik' med sit Bælte og Vej -initiativ, sagde Jones, "og har tilbudt håb og udvikling til et område, der stadig er plaget af fattigdom og destruktion. Og USA har set dette som en fjendtlig hensigt fra Kinas side, til trods for det faktum, at USA er blevet inviteret til at tage del i dette storslåede program for udvikling af infrastruktur."

"Om ikke andet, så har konflikten om det Sydkinesiske Hav klarere vist os, at vi behøver en ny type forhold mellem vore to lande, måske på linje med, hvad præsident Xi forestiller sig med sin idé om et forhold mellem større magter. For, hvis vi fortsætter geopolitikkens nul-sumsspil, vil det kun føre

til krig.”

Reaktionen fra tilhørerne var entusiastisk, med adskillige spørgsmål rettet til Jones.

I en intervention fra tilhørerrækkerne under spørgsmål & svar-sessionen, bragte Helga Zepp-LaRouche, med et spørgsmål rettet til Mulvaney, atter krigsfaren på bane.

“Der er mange internationale militæreksperter, der advarer om, at situationen i dag er mere farlig end på højden af den kolde krig. Endvidere er vi på vej til at opleve endnu et finansielt sammenbrud, værre end i 2008. Jeg mener, at de terrorhandlinger, der især har fundet sted i de seneste to uger i Bangladesh, Tyrkiet, Indonesien og europæiske lande, klart viser, at terrorismen er ude af kontrol. Og rent faktisk befinder den Europæiske Union sig med Brexit i en disintegrations-proces, der er meget dramatisk.

Så mit spørgsmål er: Kan menneskeheden ikke hæve sig til et højere niveau af samarbejde og satse på et nyt paradigme, hvor geopolitik er en saga blot og erstattet af menneskehedens fælles mål? Jeg mener, at verden har hårdt brug for, at USA og Kina arbejder sammen, for jeg mener, at, uden at de to lande tager hinanden i hånden, så står verden i problemer til halsen. Så spørgsmålet er: Kan verden bevæge sig mod et nyt paradigme med fredeligt samarbejde om hele menneskehedens fremtidige opgaver?”

Som svar på fr. LaRouches spørgsmål nedtonede Mulvaney faren for nogen alvorlig militærkonflikt i det Sydkinesiske Hav og sagde tåbeligt, at skulle en hændelse opstå i området, ville den ikke føre til krig, men blive inddæmmet. (Måske ud fra teorien om, at en enkelt kugle ikke gør en krig. Men fortæl det til ærkehertug Franz Ferdinand.) (reference til attentatet i Sarajevo, 28. juni 1914, der ledte direkte til 1. Verdenskrig, -red.) Mulvaney forsøgte også at latterliggøre behovet for et nyt paradigme, idet han sagde, at han ville elske en verden, i hvilken mennesker levede sammen i harmoni, men, som han sagde – fuldendt pragmatisk, som han er – dette er ikke den verden, som vi lever i.

Ved begivenheden var der mange journalister, der kom op og

stillede Jones mange flere spørgsmål om krisen i det Sydkinesiske Hav og om, hvordan Kina bør reagere på voldgiftsafgørelsen.

Pressekonferencen fkom efter to dages diskussioner med den kinesiske delegation, én med Carnegie Instituttet for Fred i Verden (noget af en fejlbetegnelse), og den anden med Schiller Instituttets Venner, inklusiv Schiller Instituttets præsident og grundlægger, Helga Zepp-LaRouche.

Tiden er inde til at sætte hårdt ind for at lukke Obamas krig ned.

LaRouchePAC Internationale fredags-webcast, 8. juli 2016

Lyndon LaRouche (lydklip): »Vil Obama bombe verden, eller vil Obama opgive? Eller vil han gøre noget andet, midt imellem? Pointen er, når man ser på kendsgerningerne, på de samme personer, så ville jeg sige, at spørgsmålet her er: Luk det her ned! Luk denne krig ned! Luk krigen, og alt, hvad den repræsenterer, ned, nu! Vi har denne ting fra Storbritannien, vi har andre ting i Europa, og ting i andre dele af verden. Jeg tror, at tiden er kommet til at sætte hårdt ind, og effektivt, for at lukke denne krig ned! Luk denne form for krigsførelse, luk det ned!

Hvilket betyder, at vi må skabe et økonomisk system, der vil bidrage til befolkningens behov, både i USA og andetsteds. Spørgsmålet er derfor ikke krig; spørgsmålet er: Er

befolkningen i USA parate til at samle sig og genoverveje deres skæbne? Er de villige til at skabe et system, hvor mennesker skaber rigdom, og sørge for, at dette bliver svaret, alternativet til det, der f.eks. finder sted i USA – alle de mennesker, der er ved at uddø eller lider, osv., som de gør nu?

Derfor, vil vi finde alternativet til denne og lignende former for nonsens? Det er spørgsmålet. Jeg mener, at vi virkelig må være meget hårde med dette og få en virkelig solid fremgangsmåde og sige, at, nu gør vi det her for at redde civilisationen, på basis af, hvad Manhattan (projektet) kan tilbyde.

Vi har USA. USA kan vendes omkring, noget langsomt nu, men vi har evnen til at vende tingene rundt, med vores teknologi, der også er i en forfærdelig forfatning. Men vi har nok til at stille uret tilbage, til at gøre en ende på denne evindelige frygt og ondskab. Vi må forsvare USA, dvs. befolkningen i USA, ved at genoprette den form for system i USA, som behøves omgående, for folk i hele USA, og vi må tilskynde andre nationer til at acceptere det samme valg. Jeg mener, det kan gøres.«

WE MUST REALIZE WHAT IS TRUE AND THEN ACT ON THAT BASIS

LaRouche PAC Friday Webcast, July 8, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's July 8th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly Friday evening webcast with larouchepac.com. I'm joined in the studio today by Megan Beets, from the LaRouche PAC Science Team; and I'm joined via video by two members of our Policy Committee, Diane Sare, from the New York City Manhattan Project; and Kesha Rogers, from Houston, TX.

We're going to begin our webcast tonight with a very hard-hitting and important clip from a discussion that we had with Mr. LaRouche yesterday. This is an audio recording of some remarks that Mr. LaRouche had, and I think this is going to inform the discussion that we'll be having here tonight.

LYNDON LAROUCHE (audio clip): Is Obama going to bomb the world, or is Obama going to give up? Or is going to do something else, in the middle? The point is, I would say that the issue here, when you look at the facts, the same people, the question would be: shut this thing down! Shut this war down! Shut down the war and what it represents, now! You've got the thing from Britain, you've got things in Europe otherwise, you've got the things in other parts of the world. I think the time has come to {push hard}, and effectively, to shut this war down! Shut this kind of warfare, shut it down!

Which means there's an obligation to create an economic system which will contribute to the needs of the population, both in the United States and elsewhere. Therefore the question is not war; the question is: Are the people of the United States prepared to reassemble themselves, and reconsider their destiny? Are they willing to create a system of creation of wealth by people, and have that thing become the answer, the alternative, to what's happening, for instance, in the United States—all the people who are dying out or suffering, and so forth, as now?

Therefore, are we going to find the alternative to that kind of nonsense, and similar kinds of nonsense? That's the question.

I think we've really got to go hard on this thing, and get a real solid approach to say we are now going to do the thing to save civilization, on the basis of what Manhattan has to offer.

We've got the United States. The United States can be turned around, somewhat slowly now, but we've got the ability to turn, with our technology, which is also in terrible shape. But we've got enough to {turn the clock around}, to end this perpetual fear and evil. We've got to defend the United States, in the sense of the people of the United States, by restoring the kind of system, {in the United States}, which is needed for the people {immediately} throughout the United States, and to encourage other nations to accept the same option. {I think it can be done}.

OGDEN: Wonderful! Thank you very much for playing that clip. We also have a few other very significant things that happened this week. Obviously, Mr. LaRouche just responded, in the remarks that you heard, to the developments that are occurring in Britain. There's a rejection of the entire status quo, which can be seen very clearly from the Brexit, and then the {unpredictable} fallout that's happening around that. But also you have the release of the Chilcot Inquiry Report, which really just confirms that [former British Prime Minister] Tony Blair

is,

in fact, a war criminal, and everybody else who went to war in Iraq based on false premises, deserves to be prosecuted along those lines.

Elsewhere in that discussion, Mr. LaRouche laid out a very clear continuity of the process, beginning with the Al-Yamamah deal, the decision by [Saudi] Prince Bandar and [then British Prime Minister] Margaret Thatcher and George Bush, Sr., at that time, to initiate this irregular warfare operation. In that case, it was against Russia, proceeding through to the September 11th attacks, the cover-up of those attacks, (which is what the 28 pages is concerning), and then the entire process of "regime-change warfare" that was premised on that lie: Tony Blair's Iraq War operation; Obama's overthrow of the government of Libya; and then the attempted overthrow of the government in Syria. That is the next phase in that process. The Bush/Cheney phase, the Tony Blair phase, the Obama phase; and now you have the escalation to the point of the danger of World War III – the doubling down by Obama this week on his aggressive warfare operation against Russia, in terms of the build-up of the NATO troop presence in Europe, and also the confrontations in the South China Sea, which risk the outbreak of World War III in that region of the world as well.

There was another very significant event that occurred in Washington, DC this week. Very unique, in the "belly of the beast," which was sponsored by a Chinese organization, the Chongyang Institute for Financial Studies and the National Institute of the South China Sea Studies. It also included

very significant, prominent participation, by Bill Jones, the Washington Bureau Chief for {Executive Intelligence Review}, who was on the speaking panel. Helga Zepp-LaRouche, the founder of the Schiller Institute, was also present, and made a very crucial intervention.

We would also like to play a very short video clip from that event, to give you a little bit more of a sense of the context for our upcoming discussion.

HELGA ZEPP-LAROUCHE (video clip): My name is Helga Zepp-LaRouche. I'm the President of the Schiller Institute. I have two questions. One I would like to ask [U.S. Naval Academy] Professor [Brian] Mulvaney. The United States itself has recognized the historical rights of China in the past. For example, there's several State Department memorandums, from 1943 and 1944, which clearly say that the United States and the Philippines have no claims to the islands, and, basically, that they were China's historical territory – a position that was then reversed at the [1951] San Francisco Peace Conference. But that is clearly the source of all this trouble. Why is the United States not recognizing the historical rights of China? That's my first question.

My second question is more general. There are many military experts internationally who are warning that the situation today is more dangerous than during the height of the Cold War.

Furthermore, we are about to experience another financial crash worse than 2008. I think the terrorist activities, especially of the last two weeks, in Bangladesh, Turkey, Indonesia, European countries, clearly shows terrorism is out of control. Actually with the Brexit, the European Union is in a process of disintegration, very rapidly.

My question is: Can mankind not rise to a higher level of cooperation and go for a new paradigm, where geopolitics is overcome, and replaced by the common aims of mankind? The world is in dire need for the United States and China to work together, because I think without the two countries joining hands, the world is in trouble. So, the question is: Can the world move to a new paradigm of peaceful cooperation for the future tasks of all humanity?

PROF. BRIAN MULVANEY: I totally disagree. I don't think we are anywhere near large-scale conflict. This is not the Cold War. This is not the Cuban Missile Crisis. China and the United States are not about to go to war. At the absolute very worst, there may be some sort of crisis that erupts, and it's contained, in the South China Sea. It will be small, if at all. I think it will be completely, it is completely, avoidable, and I personally believe it will be avoided, and that, hopefully, cooler heads will prevail. So, I disagree with the premise of the fact that this is a more dangerous time than we've seen in a long time.

As far as humanity goes, I am hopeful. Hopefully,

Truth,
Liberty, and Democracy can brave throughout the world, and everyone can come together in great harmony. Unfortunately, the history of mankind doesn't seem to bear that out, but we do keep getting better, and, probably not in my lifetime, but perhaps down the road.

BILL JONES: When they talk about the "rule of law," you have to ask, "Whose law, and who sets it?" The United States sends the thing, as President Obama said it, with regard to the TPP [Trans-Pacific Partnership Treaty], "We've got to make the rules!" But the world is much different now. There are many different countries. Other countries also have a say in making the rules. As long as, I think, the idea is, what is for the good of the people, this is what should determine the rule of law. I think China is completely consistent with that in their attitude, if they reject this arbitration.

Let me also say something on that. It's very important that these dialogues occur, because it's the only way that each side can really understand what the other is talking about. It doesn't necessarily change people, but over the long term, I think it has a positive effect. Here in the United States, the mainstream, I would agree; that is, I would consider it somewhat "hard line." The mainstream is influenced by the mass-media, by the press. You

read the {New York Times}. Look, I read the {New York Times} every day. I have not yet found, over the last ten years, an article in the {New York Times} which was positive towards China.

[laughter] Of course, almost every day, there are articles on China. [Responding to the audience laughter] I read it pretty closely. I don't think I have missed any article.

So, that a lot of what goes on between the discussion of experts, is not effective, because of what I said, that the media really distorts China's actual view. But, I'll also say, in the United States, there has generally, throughout the years, been positive attitudes towards China, among the general population.

The United States was not a colonial power. We had the Philippines, and Franklin Roosevelt gave them their independence.

We were an anti-colonial power. This is why we were, over 200 years, very good friends with China. And it's only recently, I would say in the post-Cold War period in particular, where the United States remained the major military power; that a new attitude was adopted, away from Franklin Roosevelt's Dialogue of

Nations, which he tried to create in the last days of his life and didn't quite succeed because he died so early; and that it had become more and more like what I call a British Imperial attitude: we are the Lords of the Seas, and therefore we control

it, because we've got the guns and the boats and everything else.

That has affected I would say the "think-tank class," or the "intellectual class," [which] is permeated with this; whereas the general population is not. So, I think what has to be done is

there has to be more of this "meeting of dialogues," not at an experts' level so much, but at the people-to-people level, so that people here in the U.S. who are reading the {New York Times}

can go to China and say, "Boy, the {New York Times} really has a

wrong foot, entirely! They don't get it!" And they would see it.

I think also what China's doing with the Belt and Road, if it were done here, if we would agree, if they would build high-speed

rail here, people would have a different attitude toward China.

OGDEN: I think that provides a very good foundation for a

productive discussion. The very first point that Mr. LaRouche made in the beginning was, "Are the citizens of the United States

willing to re-assess themselves, re-assemble themselves, and re-consider their destiny? Are we going to allow this war to happen, or are we going to shut it down? Are we going to save civilization?" I think that's the question on the table.

DIANE SARE: Well, he did put a particular – as we heard –

very strong emphasis on Manhattan; and I think there are a number

of aspects to that. One, perhaps the biggest, is the question of

Alexander Hamilton. And I was just reflecting as we heard these

comments from these people, this character from the US Naval War

College, who was somewhat hostile in the way he pounced on Mrs.

LaRouche's question; and then you hear his view of mankind.

It

indicates a lack of ability to think of the future or to be creative, because if you think about Einstein or you think about

Kepler, or you think about Hamilton, for example. What does Hamilton come from? He was on a British-colonized, Dutch-colonized plantation place in the Caribbean, where he saw

the real evils of slavery and usury firsthand. He comes to the

United States, which is a colony of the British Empire, and nonetheless, has a very clear vision of how mankind {should} live

without ever having actually experienced it himself. And that is

really unique.

And if we think about Einstein and the question of gravitational waves, similarly he was able to think through, without the measuring instruments that we've had only recently,

but in his mind he said, no, this must be the principle of ordering of the universe; and similarly Kepler's thinking.

And

it's not different from the question of human economics and the

development of mankind as a species that it is the natural state

that we become better, more intelligent, live longer, healthier,

and you have more of us with a higher standard of living; that is

actually the natural state of human affairs. Many people today

have trouble thinking of this because the entire system has been

geared against creativity, and has been set up to crush the ability to actually think of unthought-of thoughts; to think

of something new. Instead, people go with a Bertrand Russell algebraic approach that everything has to follow in a sequence of what it's been doing. And I would say it's that outlook that has led us to have a record number of suicides, a record number of heroin overdoses, and a collapse; and people seemingly lacking the vision to actually solve it. And I think it's just so crucial that people take note of what just occurred at this conference organized by Mrs. LaRouche, that she and her husband were at in Berlin. They actually don't operate in the way that you may have been thinking that they do for most of your life.

MEGAN BEETS: Well, I had a similar thought, Diane, listening to the counterpoint between Helga's question and the answer by the gentleman on the podium there. The question raised – maybe not in these words – but the question before us all now is, is mankind capable of rising to the level of reason? Is society capable of assuming a state of existence as we're seeing and calling for in this New Paradigm which has never happened before. If you look back in history, people like Friedrich Schiller was facing the same question with the failure of the potential and the opportunity of the French Revolution which failed. And he's looking at the question of can mankind actually educate itself to be rid of the characteristic of barbarism within society for good. Can there actually be a perpetual renaissance? And two other people who obviously contemplated this and had a certain

optimistic vision of this, are Helga Zepp-LaRouche herself, and also Krafft Ehrlicke, who had a completely optimistic view of the future of mankind in space; and knew that it would only come about through an aesthetical education of society. I think it is a very challenging view for people today to contemplate the notion that it is possible to move beyond this childishness of mankind into a state where warfare and geopolitics are things of the past, and are no longer part of human society. I think that does require exactly what you said: the tapping into the creativity of the population, as Hamilton recognized was the basis of economics, and what LaRouche has based his economic discoveries on – the human mind's ability to create that which never existed before.

KESHA ROGERS: I think it's important to look at what Mr. LaRouche laid out a few years ago in June of 2014, as the alternative and the only option for saving the United States and the survival of mankind. Which now really has to be looked at in an even greater context in terms of the role of the United States in cooperation with nations such as Russia and China, around meeting the common aims of mankind as Mrs. LaRouche indicated. Mr. LaRouche has laid out four fundamental principles – really scientific principles and Constitutional principles as he named them – which are governed by our US Constitution and were reflected in the policies of people such as President Franklin Roosevelt, John F Kennedy, and President Lincoln before; and really were centered around the foundation of our Constitution

as

Diane said, with the Hamiltonian conception of a credit system.

More importantly, it gets to the question of what is your conception of the nature of human beings. Do you think that human beings are just animals or beasts; or do you see human beings as superior and having mental capacity over lower forms of life? When he put these four laws out, which state – I'll just go through them; and I think we should have a further discussion about it. The first law was that we must re-enact Glass Steagall in the precise form that Franklin Roosevelt put into effect. 2.

Return to a system of national banking, as Alexander Hamilton had intended, and was described under Abraham Lincoln's greenback system. 3. Institute a Federal credit system to generate high-productivity improvements in employment. 4. Adopt a fusion driver crash program.

Now, on this fourth point, it was encompassing of the entire program that Mr. LaRouche put forward; because it wasn't just about nuclear power or building nuclear power plants and so forth. It really got to this conception of what is our human destiny; how do we view the nature of mankind as acting to remove any limitations that are put on human progress? It reminded me that these four laws were very in tune to the laws of Krafft Ehrlicke in his three laws of astronautics, that he put out in 1957; because when you think about this, the fourth law of Mr. LaRouche's fusion crash driver program was very much in line

with

what Kennedy had intended when he made his address on May 25, 1961, calling for landing a man on the Moon and returning him safely to Earth. This program was actually exemplified by this

very question of what is mankind's mission in participating in the creative process.

What Krafft Ehrlicke brings up is just that; it is the question of the moral law of human beings that they are actually

doing away with this conception that mankind is nothing more than

beasts. It was interesting listening to this comment – as Diane

said it was pretty hostile. It was hostile because this gentleman has a very low conception of what the nature is of human beings. He has already made the determination that you can

only allow something to happen that has already been determined

and decided for you. As he was making the point, "Well, I would

like to have a nation where we live in peace and harmony; but unfortunately that's not the world we live in." Well, the question is, how are we going to make the determination that we

must create that world and bring that world about. That was the

basis, and continues to be the basis of Mr. LaRouche's economics

and what he means by the conception of these four laws. And what

was defined also by Krafft Ehrlicke's laws of astronautics; that

are not just the basis of how you go about into space travel, but

more so the principle of what mankind must overcome to be able

to
create these breakthroughs which are necessary to define a
future
progress and a future human destiny. The idea, as we've
stated
on many occasions, that nobody and nothing under the natural
laws
of the Universe impose any limitations on man except man
himself;
that's something that really had to be defined in this
discussion
that was had at the Chinese press conference there.

But the key thing right now, as Mr. LaRouche said, is
are
people going to prepare themselves to reconsider their
destiny?
And reconsidering their destiny means we have to get rid of
these
limitations; we have to now move immediately to shut down this
war drive of Obama, and everything that he represents in terms
of
this culture of death. Right now, we are seeing the
escalation
towards all-out war, and we'll speak more on this in just a
few
moments. But the fact that, as we speak right now, the NATO
summit in Warsaw, Poland is happening; Obama is there, pushing
more provocations against Russia. It is very clear that
Americans do have to make the decision that we want to
collaborate as human beings with other nations for the
betterment
of mankind. We have to stop this killing and this war threat
and
actually move toward a new conception of human nature.

So, I wanted to start with that, and then I'll come
back
with more.

OGDEN: I think that is very significant, because the whole threat that Obama is making – and this is what Mr. LaRouche said

last week – this is a very empty threat. This entire system which Obama represents is completely bankrupt. Look at what's happening in Europe; the entire European system is splintering apart. Nobody has any idea how the consequences of the Brexit vote are going to pan out; the leadership of all the parties is

collapsing, it's crumbling, it's imploding. Then you have Obama making these boastful threats.

The point is, Europe is bankrupt; you have an emerging New

Paradigm; you have China and Russia; the Eurasian system could encompass all of Europe. You could have, finally, an integration

of this entire continent around a New Paradigm; a new system of

relations among nations, as Helga said at her intervention at that event in DC. This is a completely new concept of the relationship between nations. And yes, people within the think

tank class – as I think Bill Jones rightly called it, the pundit

class – are extremely pessimistic people; they don't have vision, they don't have imagination. That's why you have leadership like Helga at that event. Then, what happened?

You had this Berlin conference which was incredibly good timing; two

days after the Brexit vote. So, one thing on that subject, because I think it ties together the question of the bankruptcy

of this trans-Atlantic system. What both Diane and you, Kesha,

brought up about what's the new system? This is Hamilton;

Hamilton is back. We have the solution; the Four Laws are self-explanatory, they're on the table. They could be enacted overnight; and this really is, in effect, the United States joining the New Paradigm. So, this is I think an important comment by Mr. LaRouche; it came out of a discussion he had with

Jeffrey Steinberg earlier today. Jeff presented him with the institutional question that we got this week from contacts within

DC. The question was: "In your view, Mr. LaRouche, can the European member countries post-Brexit chart a constructive and viable economic course? And how can they reverse their economic

decline?" And I think Mr. LaRouche's remarks are very apropos.

He said, "The European Union must consent to end the system of trash nations." And by trash nations, he said [he meant] "nations in the EU like Italy, that are treated like trash. Other nations – Greece; that's obviously treated like trash. This is resulting in the destruction of the nations of Europe."

Mr. LaRouche said, "You are going to have to depend on cooperation between Putin and the right people in Germany; who are in a minority, but are tied to the real, productive economy.

You're going to have to rely on that cooperation between Russia

and Germany to make the needed shift. You have to return to principles of physical economy, or all of Europe will collapse very soon. The anchor is the Russia-Germany collaboration."

So, in reality, this is the path forward. And for all of

Obama's threats in Warsaw, and all of the bluster from NATO; yes,

this is a very dangerous situation. As Helga said, it is far more dangerous than at any moment during the Cold War. But, this

is the face of a collapsing system; and the only solution here is the return to Hamilton. And I think the leverage is very clear, Diane; we've got the leverage to do this in Manhattan, in New York City. With the necessary escalation that could be enacted now, we have the leverage to lead the United States from our center in Manhattan, around the principles of Hamilton. And I think the other thing that we're going to get into, is in the months leading up to the 15th anniversary of the attack on September 11th; we're going to get to the truth of who lied, who was behind these attacks, and who is covering up the truth about these attacks and for what reason.

ROGERS: When you brought up this question of the principles of physical economy, I think it's very important that we understand that this is the principle of the human mind. Mr. LaRouche's {Science of Physical Economy} gets at this question of how do you actually have more creative and productive citizens in your society. When you think about these Four Laws, this is what we have to actually bring about; the adoption of these Four Laws is going to be done under the context that you are moving the population toward building a more productive society that's going to be able to create something better for their future and for the future of those not yet born. I think that we've lost sight of that in our society. Most people right now are – it's a dying culture, a dying – as you said, Matt – financial system

that people are trying to hang onto. We cannot do that; we have to have a total reversal of the direction that this nation has been going in. And that reversal is really being led by China and Russia taking up this principle of what the embodiment of Hamilton represents; or the embodiment of what our American System has truly represented. I know Diane will say more on how the mission of the United States is going to come from – as we've stated – Manhattan to carry out that mission here in the United States.

SARE: Well, I'll just say that when Mrs. LaRouche spoke at the conference in Berlin, she made this point of the question of justice. That when Tony Blair launched his fake campaign about the alleged weapons of mass destruction in Iraq, and he launched what has now been admitted to have been a war of aggression – which is a crime under the Nuremberg Statutes. She said that justice will be done in this case; sometimes it's not immediate. The Universe will ensure justice is done; however it is better if mankind can act on behalf of justice. Because if we let things go too far, justice of the Universe may end up being the annihilation of ourselves. If we don't stop thermonuclear war, if we don't stop our society from going down that path. Similarly what we've had in the United States in the wake of these attacks on September 11th, is we've had two murderous regimes. We've had the Bush/Cheney administration, who were fully happy to collaborate with Tony Blair and his lies to enter the war with Iraq. We've had Obama, who has been probably the

most murderous President we've ever had in history. And I think it's important to say this here, because I know many people are very upset about the recent killings in Minnesota, New Orleans, and then Dallas. I find it tragic. We've heard of lone assassins before from Dallas. We've also heard of what happened in Orlando by supposedly one person. I think Americans are growing increasingly skeptical of these stories. What we see in the case of 9/11, which I think gives us the ability to break the whole thing open and end this train of abuses, is, for example, the role of the FBI in covering up and hiding evidence; the role of the Bush and Obama administrations in refusing to release the 28 pages. I haven't read them, of course, but from what I understand, they deal with how the hijackers were supported when they came into the United States. Obama said he would do various things, and did not; and there has now recently been an escalation coming from the US Congress. We have a clip which people should watch of a press conference given this week by Congressman Walter Jones, Stephen Lynch, and Massey, who are the co-sponsors of a new bill on the 28 pages; which addresses the fact that these 28 pages are actually the property of the Congress. I won't say more, I'll let them speak for this; but this is a very important flank. It's very important in Manhattan in particular, because thousands, millions of people in this area

were very directly impacted by this; and they're not in a mood on the 15th anniversary of this to just let it go another year without the truth coming out. People had a very feisty response when the Saudis were threatening financial warfare in response to any legislation in the Congress against Saudi Arabia. I think this is something which could break this open and fundamentally change the United States, and emphatically destroy Obama's ability to wage the kind of war and destruction that he wants to now. So, if you have that there, I think it would be useful to show that clip of this press conference.

CONG. LYNCH: There is precedent; and the thing is, that if the President – and I hope he will keep his word to the people. But if not, we wanted this. And that's the reason we introduced this, so it would go to the Intel Committee; because again, Kevin Nunez says yes, he thinks it ought to be declassified, and so did Adam Schiff, the ranking member. So we want to give them an opportunity, if the President does not keep his word. And I hope that Mrs. Clinton and Mr. Trump, when they make their acceptance speech, that they will call on the President to keep his word. But if not, then we're going to be pushing this when we come back in September; and hopefully get a hearing and get the families back down here to listen to the justification for

declassifying

this information. There is precedent.

And on a finer point, if you look back during the Pentagon

Papers, the Church Commission generated a report. While the White House refused to allow that report to be publicized, Congressman Gravel went to the well of the House and read the Pentagon Papers; and was protected – the Supreme Court ruled – was protected by the Speech and Debate Clause of the United States Constitution. So, even though they tried to prosecute him

for reading that, the Supreme Court said that the Separation of

Powers gives Congress the right to speak and debate on issues that affect the American people. That Separation of Powers and

the Speech and Debate Clause protected that member of Congress,

who went to the Floor and actually read those papers. So, we believe we're protected. It may come to that; it may come to a

point that myself and Walter and Mr. Massey go to the well of the

House and read the text of the 28 pages, if we can get it released to us. That's the key; because when we go down to the

Intel Committee room and read the 28 pages, they have people sit

there in front of you. They take your phone away; no electronics; you're not allowed to take notes. You're allowed to

read it and read it under the observation of either Intel Committee staff or other folks that are there for security purposes. So, we don't have the 28 pages. We can sit there as

long as we want and try to memorize it and read it, and go over

and over it. We have done that, each of us; but in order to release it, you have to have custody of it.

OGDEN: This is available on the LaRouche PAC website. It's very significant to watch that press conference in full. There were remarks from both Congressmen Walter Jones and Walter Massey in addition to what Congressman Lynch said. Also, Terry Strada and her daughter, Kaitlyn Strada, had extremely powerful statements making the point that the White House had promised to get back to them with the declassification review on June 17th; and that date has come and gone, and they have still to hear one peep out of the White House. They are not returning the calls of the 9/11 families, they are not returning the calls of the members of Congress. They are not returning the calls of Senator Bob Graham; who is the one who wrote, or who oversaw the writing, of the 28 pages. So, there is a stonewalling by the White House. The press corps should be asking these questions during the press briefings. Terry Strada said you've got Josh Earnest and Jim Clapper basically reading right out of the Saudi Arabian talking points; the talking points of the government of Saudi Arabia. Whereas, the people who wrote the 28 pages are contradicting every single thing that the Administration says. So, it's hugely significant that House Resolution 779 has been introduced;

because it says, we are bypassing President Obama. We are going to go right to the floor; this is the property of the United States Congress. And it's doubly significant what you just heard from Congressman Stephen Lynch. He said, it may well come to the three of us going to the floor of the House and having a Senator Gravel moment. We may very well read these papers into the public record; which would be absolutely historic and groundbreaking. So, I really encourage everybody to watch the press conference in full. There's been some coverage, but not enough. And to circulate this very widely.

Obviously, this is also feeding into some of the work that we're going to be doing in Manhattan in the coming months; especially around the commemoration of the 15th anniversary of these attacks. So Diane, maybe you want to say more about that.

SARE: Well, I can say on that point, because it gets at what I was thinking about, which is LaRouche's question of whether Americans will re-assemble themselves. I think the most important thing for Americans right now, is to not allow ourselves to be divided; which is clearly the intent of these operations and the news media coverage of them in such a way over these last days, and the intent of our President, who perhaps wants us all to start shooting each other while he launches a nuclear war against Russia and we don't notice. What is planned around New York City is a series of performances of the Mozart {Requiem}; and we have a number of choruses of the Schiller Institute in now Manhattan, Brooklyn, Queens, and New Jersey. We'll be doing a series of performances of the Mozart

{Requiem}

on and around September 11th. The response to this is very deep;

people – as I said earlier – were profoundly affected. And what people in New York want is not revenge; people don't want to

go blow up some country like Saudi Arabia. What people want is

justice; and they should be able to rest assured that such crimes

will never be allowed to occur again. That, in turn, would give

profound meaning and immortality to the lives of all of those people who have died in 9/11 and in the wake of 9/11.

So, I think this question before us about whether the American will re-assemble ourselves and reconsider our destiny is

the pressing question of the moment. Not simply from the standpoint of abolishing evil; but from the standpoint of actually creating the good.

ROGERS: That brings to mind the very question and the important point that was made by President Franklin Roosevelt, because I think to accomplish this destiny, the question is also

whether or not people will allow themselves, or continue to allow

themselves to live in fear. When Franklin Roosevelt made his first inaugural address, and people recite these famous words all

the time, of his call that "We have nothing to fear but fear itself. Nameless, unreasoning, unjustified terror which paralyzes needed efforts to turn retreat into advance." The problem right now is that we have a culture that has numbed people to the point where the advance which is necessary, and the

fear which must be overcome to actually demand justice now, is

very dominant. And I think this what we have to overcome. The destiny that we have to create for ourselves requires that we're not just talking about implementing the 28 pages; but we're talking about doing away with this evil which creates this type of fear and this type of injustice that actually paralyzes people. To actually do away with that fear, and to be able to bring that destiny about. So, when you're thinking about – Diane, you had your discussion yesterday – you have to deal with this a lot, just in terms of the fear that people were expressing. And I think that right now, we've been given a very unique and important opportunity that we don't have to live in fear. That – as was already stated – this Empire, their stooge Obama, this whole financial system has no power; it's disintegrating, it's collapsing right before their ugly faces. So now we have the power to finish that off and create something better for mankind.

OGDEN: I think one of the sources of the fear is that our fellow citizens are victim of a concerted propaganda war. The number of lies that Americans are told on a daily basis, the continuing lie of what was actually the truth of who financed and organized 9/11, which has been the overshadowing lie for the last 15 years. Then the lies in succession: Tony Blair's lies; George Bush's lies. The lies justifying these so-called regime-change wars, these regime-change operations. And now the lies that are being told to people about Russia, about China.

Look at what China is doing: uplifting hundreds of millions of people out of poverty; developing technologies that have not been developed before; bringing access to the modern world to the entire interior of the continent of Eurasia; exploring the dark side of the Moon. Is this what you're told about in the pages of the {New York Times}? No! People are victims of a propaganda war. One other item we've provided for our viewers this week on the LaRouche PAC website, is an extraordinary interview with a state senator from Virginia, Richard Black, and another citizen of the US, who travelled to Syria and actually saw what the situation was on the ground in Syria. Met with President Assad, incredibly. The title of the video, I think is apropos – it's called "Breaking the Propaganda War Vis-À-vis Syria". This is a huge responsibility. People have to realize they have a responsibility to figure out what is true; and to then act on that basis.

And I think the re-assembling of American citizens, as Mr. LaRouche said, and the decision that we are going to change our destiny; and we are not going to allow Obama to carry us, in our name, into a Third World War, is a decision that has to be made by the American people. Again, the leverage to lead the rest of the nation comes from what is happening in Manhattan.

OK; well, I might give myself the final word. On that note,

we've referenced and shown you little bits and pieces of several items that you can now immediately go and watch on the LaRouche PAC YouTube channel. You will subscribe to the YouTube channel and receive notifications every time we post a new item, such as that. So, I would ask you to subscribe to the YouTube channel and to circulate all of that material as widely as you can. If you haven't yet, please subscribe to the LaRouche PAC daily email update; you will get the news as it really is happening, to your inbox every single day.

Thank you for tuning in, and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

**Verden efter den britiske
Chilcot-rapport om Irak-
krigen;
samt foredrag om Albert
Einstein og kreativitetens
nødvendighed,**

v/ Phil Rubinstein, LaRouchePAC, USA. Video og lyd; uddrag på dansk

Video 2. del:

Lyd:

Følgende er et dansk uddrag, let redigeret, af den første del af indlægget:

Phil Rubinstein, (en leder af LaRouchePAC i USA): Det, jeg vil forsøge at gøre, er, at jeg vil begynde med lidt politisk baggrund; men i dag drejer det sig ikke om at give en briefing, og så fortsætte med et emne. Der er et par ting, som Lyndon og Helga LaRouche har talt om i de seneste år, og faktisk i løbet af de seneste par uger; og der er to ting, som jeg vil komme ind på. Det første er, at Helga, under denne nylige konference i Berlin, har udsendt en appel om en dialog mellem civilisationer; men hvad der er vigtigere, så har Helga understreget den pointe, at vi må have et skifte i kulturen, den globale kultur. En del af at få ændret den globale kultur er at få en relation imellem de eksisterende nationer, der bedst kan bygges på hver enkelte civilisations højdepunkter – den renaissance, der har fundet sted i de forskellige civilisationer, f.eks. den storslåede renaissance i Kina, Tongdynastiet og andre perioder; Konfucius. I Indien var der Gupta-perioden med store udviklinger inden for klassisk kunst og videnskab, og naturligvis også den græske renaissance, den italienske renaissance, og mange tilfælde, som vi ikke ved ret meget om. Men, at bringe disse sammen, og det var især det, der fandt sted ved koncerten lørdag aften – jeg kan kun opfordre folk til at gå til websiden og se det, hvis man ikke selv var til stede. Og dette er, hvad Helga har stillet krav om som en politisk nødvendighed i dag, nu. Intet mindre kan

gøre det. Politik har ændret sig over de seneste 10, 20, 30 eller 40 år, for man kan sige, at, for fyrre år siden var behovet for en sådan total forandring i det kulturelle syn ikke så påkrævet, og vi ville måske have kunnet gennemføre et par reformer, der kunne have fået os igennem krisen. Det er ikke længere tilfældet. I dag står vi, 25 år efter Sovjetunionens fald. Og på det tidspunkt sagde LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet, at dette ikke betød Vestens sejr over Østen, men at det vestlige system sådan, som det var i færd med at udvikle sig på det tidspunkt, også gik sit sammenbrud i møde. Og dét, som Helga og Lyn sagde på det tidspunkt, var, at den eneste måde at undgå dette på, var at åbne op for den fulde udvikling af den eurasiske landmasse. Så langt tilbage går vores fremgangsmåde, med den Eurasiske Landbro, mindst tilbage til 1989-90. I modsat fald ville der komme et sammenbrud i den globale kultur. Hvis vi forsøgte at udbrede den eksisterende London/Wall Street-akse, det såkaldte Washington-konsensus efter ordre fra Storbritannien; fra selve Monarkiet, og det vil jeg gerne understrege, for folk mener, at det er absurd, selv i Europa, selv i USA, mener folk, at det er absurd. Men det er i realiteten dér, vi står. Lyndon LaRouche er kommet med et specifikt udtryk for dette, som går ud på, at spørgsmålet her først og fremmest drejer sig om kreativitet. Spørgsmålet for de fleste af os er: Hvad betyder dette? Hvad er kreativitet? Og Lyn(don) siger, at det er kreativitet i sig selv. Det er simpelt hen kreativitet, og hvis vi forstår det som et faktisk princip om menneskelig udvikling og vores forhold til universet som helhed. Her på det seneste har Lyndon sagt, tænk som Einstein. Og det morsomme er, at for år tilbage – jeg hader at lyde gammel, men det er jeg, ikke så gammel endda, men det skrider frem; måske er jeg den ældste person i lokalet? – Nå, men for mange år siden havde vi et blad, der hed The Campaigner, som var vores teoretiske magasin, tilbage i slutningen af '70'erne, og vi havde et nummer, der hed: Tænk som Beethoven! Jeg vil gerne fastslå den pointe, at der ikke er den store forskel. For, et af de afgørende punkter i at

tænke som Einstein er klassisk musik. Det kommer jeg tilbage til, når jeg kommer til Einstein, men blot for nu at give jer en smagsprøve på, hvad det er, Lyn talte om. For det drejer sig ikke bare om, at Einstein var et videnskabeligt geni, og det var han – vi kommer ikke på den særlige relativitetsteori, men jeg vil komme ind på nogle af de kontroversielle elementer af det – men han var, i hele sin personlighed, som person, et geni. Han havde den rigtige opfattelse af stort set alle spørgsmål, som han blev involveret i, inkl. nogle kontroversielle videnskabelige spørgsmål, hvor mange mennesker mente, at han havde uret. Og jeg taler ikke om de specifikke resultater, men om hans tilgang, fremgangsmåde, selv nu her 100 år efter, eller omkring 60 år efter hans død, er man nødsaget til at komme tilbage til at diskutere nogle af hans ideer. Videnskaben udvikler sig selvfølgelig. Som folk måske ved, og det er blot en del af det, f.eks. men videnskabsfolk er nu, efter at have raket ned på ideen, gået tilbage til begrebet om en helhedsanskuelse af videnskab. Dette må gå langt videre end det, de tænkte, og selv det, Einstein vidste, og Lyn har været en ledende person. For, en del af problemet er denne adskillelse af forskellige discipliner ikke alene er en adskillelse fra videnskab, men også en adskillelse inden for de forskellige videnskaber: fysik, biologi osv. Og de er i virkeligheden slet ikke adskilte. Det er ikke blot det, at de ikke udgør adskilte områder, men at det er en fejl at tænke på dem adskilt fra hinanden. De kan ikke eksistere adskilte. En af de ting, jeg gerne vil understrege, er, at, for virkelig at kunne opnå det, som Lyn og Einstein taler om, må vi anskue fysik fra et helt andet synspunkt; ud fra et synspunkt om, ikke alene biologi, men om livet; ting, der ikke er entropiske, men, hvad der er endnu vigtigere, selve det menneskelige intellekt. Det er altså ikke hjerne, som de fleste mennesker ... jeg så en af disse videnskabsvideoer, og de havde et afsnit om Einstein; Einstein og hans videnskab, Einstein og hans et eller andet; og så Einstein og hans hjerne. Der var en journalist, der stillede spørgsmål til topvidenskabsfolk, hvilket ikke gør det bedre, og hun var

fikseret på hjernen! Det var en fyr, der studerede Einsteins (fysiske) hjerne fra noget skørt materiale, og hun blev ved med at komme tilbage til, hvor stor var hans hjerne, og hvor mange hjernevindinger var der, det var sindssygt! Så vi taler altså ikke om hjerne, men om det menneskelige intellekt. (Se også LPAC-videoen: *The Extraordinary genius of Albert Einstein*, med indledning af Phil Rubinstein, -red.)

Til dels, for at komme derhen, hvorfor taler Lyn og Helga om det på denne måde, at man må have en tilgang ud fra synspunktet om intellektet. På én måde siger man, at intellektet er adskilt fra det fysiske univers, på en anden måde siger man, at intellektet blot er en sen opdagelse, i det mindste her på planeten Jord; vi ved ikke, om der intellekt andetsteds i universet. Så hvorfor begynde dér? Faktisk er det sådan, at det menneskelige intellekt er det, som universet har frembragt. Vi kan bevise en vis relation til dette univers, hvilket er, hvad Einstein arbejdede ud fra. Men hvorfor må vi tage dette udgangspunkt? Vil de fleste mennesker sige. Er det ikke lidt meget; I har måske ret, det kunne muligvis være interessant at tale om dette. Men lad os nu ... som Lyn ynder at sige: Lad os nu være lidt praktiske. Hvad kan vi (rent praktisk) gøre? Kan vi ikke aplikere en anden tilgang? Lige nu; lad os få et bedre system i Europa; lad os håndtere euro-spørgsmålet. Lad os forbedre vores relation med Rusland, lad os få en dialog med Rusland. Det er en god ting. Briterne forlod (EU); lad os se, hvad vi kan gøre med det, der er tilbage; vi må på en eller anden måde holde sammen på Europa. Lad os være praktiske! OK, vi må tage os af spørgsmålet om kineserne. Vi må konkurrere med dem, for det handler altid om konkurrence. En nation imod den anden, det er altid geopolitik, det er altid et nulsums-spil; lad os være praktiske.

Det problem, vi står overfor, er, at tingene nu er kommet til det punkt, hvor der ikke er nogen praktiske skridt, der kan tages, *undtagen en form for revolution*. Jeg taler ikke om at

kaste med brosten og mursten. Hvis vi ikke gør det rigtige, vil jeg gerne understrege, at det kan komme så vidt nogle steder. Hvis vi ser på Mellemosten, dér har vi en forfærdelig situation. Men en revolution i kulturen. Den slags ting, der må udtænkes, f.eks. har vi med musikken, vi har opført koncerten i Berlin, men mere generelt, så bruger vi udviklingen af musikalske kor til at mobilisere folk. Jeg er sikker på, man har noget lignende i Europa; i USA er der mange unge mennesker, der mener, at Rapp-musik er kreativt. De siger ikke bare, at de kan lide det – det siger nogen måske – men det virkelige argument er, at det er kreativt. Det er poesi. Det er virkeligt. Det er gaden. Det er mit liv. De er måden, hvorpå jeg udtrykker mig. Og kendsgerningen er, at, på dette tidspunkt, så, hvis man ikke erkender, at det ødelægger deres intellekt, så kan man ikke organisere det. Men mindre, man i det mindste engagerer sig i denne debat, engagerer sig i ... min hustru er dansk, og Danmark er et vidunderligt land, folk er lykkelige, men jeg har set ungdommen. Og de ligner alt for meget det, vi amerikanere kalder 'Goths', gotere, skinheads osv., med tatoveringer, med alternativ påklædning med kranier og skeletter og 14 nåle igennem næsen, osv. Hvis man har en ungdom, for hvem hæslighed er et højdepunkt af deres kultur, noget, man forsøger at opnå, så har man en ungdom, der har mistet enhver fornemmelse af formål i verden. Mistet enhver fornemmelse af, hvad det vil sige at være menneske. For, at være menneske er ikke hæslighed. Og dette er et virkeligt problem, hvor man ser forskellighederne i kulturer. Især Kina har ungdommen tendens til at være optimistiske. De overtager sikkert nok noget af den vesterlandske kultur, det gør de, og det er et problem. Men bortset fra det, så har de en fornemmelse af, at det at være menneske har en egenskab af skønhed, af udvikling, en egenskab af fremskridt og opdagelse og spænding. Det ser man ikke hos ret mange unge i Vesten i dag, generelt, selv om der nok skal være nogen.

Se på, hvad der foregår lige nu. Vi har et sammenbrud af det vestlige finansielle system. Deutsche Bank – 50, 70 billioner

i derivater – de siger selvfølgelig, at det vil udligne sig, men det er ikke sandt, sådan sker et krak ikke. De sidder ikke der og udligner det hele, og så bliver det til nul, og sluttelig med 50 billioner i derivater, udveksler man en dollar frem og tilbage, og så er det hele løst. Siden hvornår har det fungeret sådan? Det er deres argument. Men det fungerer ikke sådan. 50 billioner i Deutsche Bank – der i virkeligheden ikke er en tysk bank, den har grundlæggende set base i New York osv., men altså, hvad er Tysklands totale BNP? Der er på omkring 3 billioner, sådan noget. Det totale BNP i EU er 18 billioner dollars. Så vi taler altså om mellem 3 til 4 gange det totale BNP. Deutsche Bank er bankerot. I USA har vi ikke råd til noget, undtagen bankerne. Jeg har netop set en rapport fra New Jersey, med 8 millioner indbyggere, den tættest eller næst-tættest befolkede delstat, lidt mere som i Europa mht. befolkningstæthed, der ikke ligner noget andet sted i USA. Der har de en idiot som guvernør, der stillede på som præsidentkandidat, og de har netop erklæret, at de vil standse al reparation og vedligeholdelse af veje og motorveje, for budgettet blev ikke vedtaget. Så han prøver at presse folk. I USA har vi, for første gang i vores historie, en stigning i antal dødsfald i aldersgruppen 25 – 54. Med andre ord, så er antallet af dødsfald pr. 1000 mennesker, eller pr. 100.000 mennesker, er i denne aldersgruppe steget under Bush- og Obamapræsidentskaberne. Undersøgelsen spændte over perioden 1999 til 2012/14. Selvmordsraterne er steget. Men den virkelige historie om sundhedsvæsenet i USA, det er forvirrende, jo, vi har da en 5 – 10 hospitaler i USA, der er hospitaler i verdensklasse. Det er ikke sådan, at vi ikke har disse ting. Men, de bliver ikke brugt, med mindre man tilhører de højere samfundslag, eller udvælges til at deltage i et eksperiment; men bortset fra det, så er bundlinjen lige nu, at, hvis du er over 65, må vi lige overveje, om det kan betale sig at tage os af dig. Så de sætter altså indbetalingen for lægebehandling op, osv.

Hvad ser vi? EU falder fra hinanden. Hvad er signalerne? Vi

ved ikke helt, hvad det er, der foregår i Storbritannien. Vi forsøger at finde ud af det. Men vi ved, at Europa var chokeret over den idé, at briterne stemte for at forlade EU. Det her har en særlig drejning. Den idé, som briterne har spillet, og som giver én en idé om deres rolle, er, at de godt kan lide altid at sætte visse ting op på en sådan måde, der giver kontrol; men de bliver aldrig rigtigt selv en del af det, de sætter op. De holder sig altid lidt udenfor. Churchill er et godt eksempel. Churchill gjorde det meget klart, at de ikke ville opgive Imperiet. Det er grunden til, at de kæmpede mod nazisterne; det gjorde de ikke, fordi de ønskede at redde jøderne, glem det. De kæmpede mod nazisterne – efter at de først havde installeret nazisterne – fordi de ikke ville miste en del af deres imperium, og de indså, at det var den vej, det gik. Men ikke desto mindre var deres exit af EU en faktor, der var noget af en overraskelse, især uden for Storbritannien ... igen, hvad det britiske etablissement tænkte, og jeg vil tro, at der var splittelser selv i det britiske etablissement, og det er sandsynligvis grunden til, at det var så tæt løb. Men en overraskelse, de er ude, og den Europæiske Union er død. Der vil fremover ikke findes noget EU. Disse fyre, Juncker og Schultz, der siger, at vi får et nyt Europa, et stærkere Europa, et kerne-Europa, det grundlæggende Europa – glem det. Europa (EU) er fuldstændigt røget. Til dels, fordi hele banksystemet er røget.

Nu har man Chilcot-rapporten. Jeg mener, at dette også vil vise sig at være betydningsfuldt. Tony Blair udgjorde modellen for det seneste amerikanske præsidentskab. Som det fremgår af selve Chilcot-rapporten, så var han bonkammerat med George W. Bush, og den idé, at det skulle have været George Bush, der kommanderede rundt med Tony Blair, er mere end absurd. Som vi plejede at sige, så var George W. Bush ikke i stand til at holde fast i en idé på vej fra den ene ende af lokalet til den anden. Dette var Tony Blairs krig. Dette var briternes imperie-krig. Det var USA under Bush. Obama har ambitioner; han vil gerne være mere ligesom Blair. Han vil ikke indrømme,

at han ikke ved, hvad han foretager sig, han er alt for narcissistisk, han modellerer sig efter Blair i mange henseender. Dette er det nye Labourparti, husker man måske. Hvad det havde med arbejde (labour) at gøre, aner jeg ikke. Det var så nyt, at de slet ikke behøvede at arbejde!

Chilcot-rapporten gør dette klart. Vi vidste dette; vi sagde dette. Der var andre, der også sagde det. Men den kendsgerning, at dette nu kommer ud få dage efter Brexit, som en rapport – og jeg så faktisk Blair, der forsøgte at undskylde, og han var noget rystet. Så vi har altså enden på EU; vi har de kollapsende banker, og dette har naturligvis udløst en virkning, hvor Carney, som er chef for Bank of England ... og nu har vi bare penge, som de pumper ud, så meget, som de kan. I USA kalder vi det 'helikopter-penge'. Der findes ikke engang en mekanisme længere, hvor f.eks. centralbankerne opkøber obligationer ... det gider vi ikke længere, det virker ikke mere, for det giver centralbankerne for meget gæld. Nu siger man bare, kom, vi giver dig penge, hvis du bliver hjemme, kaster vi penge ned over dit hus!

Systemet er totalt færdigt. Og dette finder selvfølgelig sted på et tidspunkt, hvor der er en ny bølge af terrorisme, med Bagdad, Bangladesh og netop i dag har der været en bombe i Taiwan på metroen, hvor 21 mennesker kom til skade. De har ikke erklæret det for en terrorhandling, så jeg ved ikke, hvad det drejede sig om. Men Bagdad, 250 døde, premierministeren har indrømmet, og er under ekstremt pres, og hvad er det, Chilcot-rapporten bekræfter? At alt dette er en konsekvens af især Irakkrigen i 2003. En afgørende faktor for at forstå Blair, mener jeg, og nogle af jer husker måske dette; denne britiske skuespillerinde, Helen Mirren, spillede Dronning Elizabeth II og vandt en Oscar; og selv i filmen – og dette er sandt – så er den person, der redder den britiske kongefamilie fra vanære efter Dianas død, hendes mord, Tony Blair. Han var deres mand; det var ham, der fortalte dem, hvad de skulle gøre, hvad de skulle sige, hvordan de skulle håndtere pressen.

De vil måske ofre Tony Blair, og uanset, hvad historien er, så er det ikke let blot at feje ham til side som endnu blot en politiker, vi bare skaffer os af med. Dette er fyren der var gesandt for kvartetten til Mellemosten.

Jeg vil også gerne sige, og dette er meget vigtigt, at, siden mordet på Gaddafi, og i stigende grad siden Ukraine, har der været en konfrontation med Rusland, og med Kina til en vis grad. NATO er rykket frem mod øst, det er rykket nærmere og nærmere til Ruslands grænse. Lad mig sige én ting: så snart, jeg personligt, i november 2013 hørte, at der var et initiativ for at tage Ukraine ud af den Eurasiske Økonomiske Union og ind i den Europæiske Union, og der var nogle demonstrationer – så vidste jeg, at det var dårligt. For Ukraine repræsenterer noget, som er hjertet af Rusland på dette tidspunkt, ikke, fordi det er Rusland, men man må indse, at Anden Verdenskrig for to tredjedele vedkommende blev udkæmpet i det, der nu er Ukraine og dele af Polen; det var her, russerne konfronterede nazisterne. Jo, det kom også til Moskva; men en enorm del af denne kamp blev udkæmpet i Donbass, i Ukraine, i de områder af Ukraine, der efter krigen blev en del af Polen osv.

Man har en situation ligesom den, man har i Polen netop nu, hvor man har et sindssyg hørefløjspræsidentskab og -regering, og de vil begynde at tænke på at tage territorium tilbage og konfrontere Rusland. Det er udelukket, at Rusland ikke vil respondere på dette. Man måtte være sindssyg og totalt ude af kontrol. Russerne mistede 27 millioner mennesker i Anden Verdenskrig. Der er en grund til, at de kalder det den store, patriotiske krig. I USA kalder man det Anden Verdenskrig, hvis man kan tælle. Der er ting i USA, der går bedre end det; men blandt de yngre generationer? Man vil få vanskeligheder med at finde en person under tyve, der kan fortælle dig, hvilket år, USA gik ind i Anden Verdenskrig. Jeg tør ikke vædde på, hvilken procentdel, der ville svare rigtigt. Og en af de meget vigtige ting, der har udviklet sig – der er to ting, der gør dette anderledes end blot at være et dystert billede, og det

er kineserne. Kineserne repræsenterer nu en økonomisk og politisk fremtid. Og det er ikke blot – de har gjort bemærkelsesværdige ting. 600.000 – 1 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom. Ti tusinder af mil med højhastigheds-jernbaner og andre former for jernbaner, hvor de nu er ved at bevæge sig ind i det indre af landet. De startede Ét bælte, én vej-politikken, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Deres anskuelse er det, som Xi Jinping kalder win-win-politik; ikke nulsumsspil, ikke geopolitik, men et samarbejde om udvikling af især udviklingslandene. Og det er meget inspirerende for folk, der ser, at, min Gud, de mener det. De spiller ikke bare et spil. Afrikanerne, for det meste. Og jeg siger ikke, at der ikke er problemer, men man har jo en eller anden journalist fra *Washington Post* eller *The Economist*, der rejser ud og siger, føler I ikke, at kineserne kommer og voldtager jer? Og afrikanerne siger 'nej'. De bygger noget. Lad mig give et eksempel. Etiopien. Vi havde en etiopier, der talte ved konferencen (i Berlin), og Etiopien er et meget interessant sted, det er det næststørste land i Afrika, der er omkring 90-95 millioner mennesker. Der var tilsyneladende et tilfælde, hvor en journalist rejste derned og talte med en højtplaceret person i regeringen, og sagde, 'indser I ikke, at I bliver plyndret? Er det ikke det, Kina vil', typisk koloniherre'. Og fyren svarede, 'nej, det mener jeg ikke; vi har ingen råmaterialer'. Jo, de har kaffe, men kaffe er ikke noget særligt i Kina. De bliver ikke udplyndret. Dette er ikke et kolonialistisk foretagende. Så man har altså rent faktisk en modstand, og udvikling, begge dele. Ikke kun det negative. Vi så i Syrien, at der er modstand. Folk vil kæmpe. I Etiopien falder de ikke bare til patten. Man ser dette i Afrika i stigende grad. Man ser det i hele Asien. Der er en modstand, og en løsning.

Og kendsgerningen er den, at Putin har spillet en meget, meget betydningsfuld rolle. En af de ting, jeg mener, har ændret dynamikken således, at man i Vesten får en Brexit fra befolkningen. Man får endda det kaos, vi har i USA – jeg siger

ikke, at kaos er godt; kaos kan føre til helvede. Men hvis man ikke har et reelt lederskab, så vil folk respondere. Man kan ikke sige til folk, 'vær ikke kaotiske'. De vil på et vist tidspunkt sige, ad helvede til med det. Tag USA, med levestandarden, der er ved at bryde sammen, kollapsende infrastruktur; vi er ikke længere den førende nation. Vi kunne stadig væk være en førende nation.

Kina har ført an i udforskning af rummet. Månens bagside, osv. USA plejede at være en førende nation i udforskning af rummet – det er vi ikke mere. Vi har stadig noget, der er blevet tilbage – vi har netop opsendt en satellit for at udforske Jupiter, hvilket er godt – men hvorfor tog det fem år at komme dertil? Fordi vi ikke havde udviklet visse brændstoftyper. Og hvordan bliver satellitten forsynet med energi? Gennem solpaneler. Dette kunne være en endnu mere effektiv mission, hvis vi f.eks. brugte plutonium som brændstof. Men vi gør i det mindste dette. Obama, der så berømt sagde, da han blev spurgt om at tage til Månen, 'Åh, der har vi været!' Det ville jeg ikke engang sige om Grand Canyon, eller om Weis-museet, 'Åh, der har jeg været. Har gjort det.' Under en anden valgbegebenhed var der en, der spurgte ham om fusionsenergi, og han svarede, 'Åh, vi behøver ikke noget af alt det der smarte'. Dette er forskningens fremskudte grænse! Hvis man ikke gør det, hvad gør man så!

Så forskellen i situationen, er, at den måde, som Putin handlede rent strategisk – han har f.eks. været meget åben omkring spørgsmålet om en dialog med Europa, inkl. om Ukraine-situationen. Han tog initiativ i Syrien-situationen, det sandsynligvis mest åbenlyse tilfælde, for ingen forventede, at han ville gå ind i Syrien og rent faktisk åbne for muligheden af at ødelægge ISIS. Hvordan ser USA så lige pludselig ud? Vi er der, og vi støttede ISIS, forstået på den måde, at vi beskyttede dem mod luftangreb ved at blande dem sammen med disse 'moderate' terrorister. Moderate terrorister? 'Det var en mindre smertefuld død'. Det kunne man formodentlig sige. De

hugger ikke hovedet af én; måske bruger de mindre smertefulde metoder, jeg ved det ikke. De er moderate terrorister! Vi støtter dem, og derfor vil man ikke skyde på en fra ISIS, for de står ved siden af – ikke en civil person – men en moderat terrorist! Civile kan vi dræbe. Droneangreb på et par hospitaler, der er i orden. Men lad os ikke gøre en moderat terrorist fortræd. Hvis man ikke gør nar af den slags – man er jo vred, man er indfanget af debatten, hvad skal man sige til en 'moderat terrorist'?

(Mere oversættelse følger. Bliv på kanalen!)

Phil, 36 min., fortsat:

Som vi ved ... en af de ting, der skete i går, som jeg ikke har en fuld rapport over, er, at kongresmedlem Walter Jones sammen med et par andre kongresmedlemmer holdt en pressekonference om disse 28 sider, der ikke er blevet offentliggjort, og som peger på saudierne rolle, sammen med briterne, men her i særdeleshed de 28 sider omhandlende saudierne rolle i [terrorangrebet på World Trade Center] 11. september [2001], og som er nært forestående, og som vil blive et punkt, der intensiverer sagen. Men de krævede den omgående offentliggørelse af de 28 sider; og ét af kongresmedlemmerne, Lynch, sagde faktisk, at, hvis dette ikke sker snart, og senest til 11. september, så vil vi oplæse de 28 sider i kongressalen, der således optages i protokollen. Det er et andet univers. Hvorfor sker det? Jeg tror, det er pga. det, kineserne og russerne laver, for det er sådan, verden fungerer. Alle leder efter en årsag nær ved hjemmet, og forsøg for resten ikke at forudsige det amerikanske præsidentvalg. For vi har Trump, der er et 'wild card', en sindssyg mand ... men hvorfor kom han så langt, som han er – fordi folk er vrede. Folk er oprørte over det, de gennemlever. Vi har Sanders, som folk troede, havde et bedre omdømme, men faktisk – han havde stemt for Irakkrigen osv., og han var et falsum et langt stykke hen ad vejen. Så er der Hillary, der virkelig er dårlig, og hun undersøges nu med denne FBI-ting. Verden

befinder sig i en utrolig urolig tilstand, især i det, vi kalder det transatlantiske område (vesten). Men der er fremskridt i Asien, i Kina, og der er en nyligt valgt filippinsk præsident, der måske er i færd med at trække sig tilbage fra en konfrontation med Kina. Og USA presser på for en konfrontation med Kina over det Sydkinesiske Hav.

Det, som Lyn og Helga siger, i det mindste, som jeg forstår det, er, at, i betragtning af en verden, der befinder sig i denne form for uro, så kan man ikke tage det væk. Noget af det, det foregår i USA – jeg kan ikke vurdere det alt sammen – men blot inden for de seneste par dage, med hvad der svarer til disse opstande, er, at vi har haft en ny runde med politiskudepisoder mod sorte mænd i USA, så protesterne er begyndt igen. Men der er en ustabilitet i situationen, der er global og universel. Vi har netop set åbningen af den sekundære Suezkanal, Panamakanalen åbner, kineserne investerer i det – faktisk er et stort flertal i verden i en position nu, hvor, hvis vi gjorde det, de kan sige, 'London er forbi. Vi gennemfører Glass-Steagall, New York [Wall Street] er forbi. Vi går tilbage til FDR med denne sag, og vi gennemfører win-win-politikken'. Men det, vi må gøre for at få dette til at ske, er, at *vi må ændre vores syn på mennesket*. Vi har i det tyvende århundrede været igennem – og det er Lyns pointe, og hvor jeg kommer lidt frem til Einstein – i det tyvende århundrede er det, der i stigende grad er kommet frem, et syn på mennesket, der grundlæggende set kan reduceres til at være et dyr eller en maskine. Vi har måske – altså, folk går i kirke, i moskeen, folk har andre måder at udtrykke det, de har forskellige former for overbevisninger, som de taler om, spirituelle o. lign., men det siger faktisk ikke noget om, hvad arten af den menneskelige natur beviseligt er. I de fleste tilfælde vil det dreje sig om at opgive mennesket i denne verden, og om, hvad man så kan gøre for at redde sig selv. Hvad enten det nu drejer sig om at være en af 'de udvalgte', eller at komme i himlen; hvad historien nu måtte være. Og så har vi det system, som vi rent faktisk lever

under, og dette står for mig mere end noget andet som det, som Det britiske Imperium vi sige, og hvorfor Obama er så dårlig. Og vi mener stadig, at Obama bør fjernes fra embedet; det ville være et pragtfuldt spark i – buksebagen – uanset, hvor længe han endnu kan sidde ved magten, fem eller syv måneder. Det vigtigste element i Det britiske Imperium, mener jeg, og det er noget, jeg i hvert fald til en vis grad har lært af Lyn, er britisk epistemologi (erkendelsesteori; den menneskelige erkendelses natur, betingelser og grænser). Briternes syn på menneskeheden. Det er darwinisme, i den betydning, at, eftersom der er en evolutionær udvikling, så kan vi reducere mennesker til deres biologi, til at være aber, eller til noget, der stammer fra dyreliv. Eller gå længere endnu: at man kan reproducere menneskelig intelligens med en maskine. Der er nu opstået en hel ny runde af denne tænkning i øjeblikket. Denne idé kommer i bølger, at vi kan producere kunstig intelligens, at vi kan skabe maskiner, der tænker som mennesker. Det er rent ud sagt beviseligt, at man ikke kan. Kurt Gödel beviste det. Vi kan måske på en måde kontrollere biologiske former og skabe visse former for levende organismer, men det ville kræve en total ændring inden for videnskab. Det ville kræve, at man forstod princippet om livet; hvad det er, der gør livet levende. Jeg så et af disse causeriprogrammer med videnskabsfolk, hvor de angiveligt, eller faktisk talte om det, de kaldte kvantebiologi, som har nogle interessant punkter, men den store pointe hen imod slutningen var, at en af disse fyre sagde, 'jamen, det virkelige problem her er, at vi ikke ved, hvad livet er'. Men det her handler alt sammen om kvantebiologi. Og vi ved selvfølgelig virkelig ikke, hvad livet er. Hvad er det for et princip, der reflekteres i en levende organisme, og som giver det retning, formål? Som giver det en egenskab af hensigt? Af en drivkraft fremad ('go-orientation'), det, vi kalder teleologi[1]; endelige formål. Det er, hvad vi har med at gøre med livet; livet er under forandring, det er levende; det gør ting, der ikke er tilfældige. Hvad med menneskeligt liv? Og man hører disse diskussioner, og én af disse fyre vil

indrømme, 'jamen, hvad er bevidsthed?' Og det er ikke blot bevidsthed, men det, som Lyn kalder kreativitet (evnen til at skabe).

Lad mig træde et skridt tilbage og give jer en idé om, hvad denne form for begreb om kreativitet er. For det, Lyndon LaRouche siger, er, at kreativitet er nødvendig. Man kan sige en ting om kreativitet: På en vis måde er kreativitet det, som Leibniz ville kalde 'nødvendigt og tilstrækkeligt'. Den definerer, hvad menneskelige væsner er. Det er en bestemmende egenskab, der viser, at vi ikke er som dyrene. Vi tilhører et andet domæne. Vi plejede at referere til dette som 'transfinit', altså med andre ord, at vi lever i et domæne, der er således, at man ikke kan måle noget som helst af, hvad vi gør, ud fra et standpunkt om et forudgående domæne. Man kan ikke måle noget som helst, der er af menneskelig art, ud fra standpunktet om abe-liv. Der er så mange mærkelige ting om alt det her med dyrene; det er simpelt hen vanvittigt. For det første er chimpanser nogle af de mest afskyelige væsner, du nogen sinde har mødt. De er simpelt hen ondsindede. De slår hinanden ihjel, de æder deres afkom, i modsætning til dette billede, som folk engang yndede at udbrede. Jeg synes, det er mærkeligt, at modsætningen til chimpanser er det, de kalder bonobo-aber, en slags chimpanse af en anden art, den er yndefuld, slank, og hvad er så deres store ting? De har konstant forskelligartede former for sex. De er konstant engageret i seksuel aktivitet, og det gør dem så til en bedre version af chimpansen. Så det er altså det valg, man har. Man kan være en chimpanse og gå rundt og dræbe og føre krig og æde egne unger, eller også kan man være en bonobo, der hænger ned fra et træ og er engageret i sex i flæng hele dagen lang. Det er altså ikke det, der skete.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Det interessante; indgangsvinklen til at forstå det, som Lyn siger, er hans fysiske økonomi, fremsat i dens enkleste principper. Og man indser, hvor forskelligt dette er fra den

måde, folk tænker på, til trods for, at det faktisk ikke er særlig kompliceret – jeg skriver ingen formler op. Jeg er alligevel ikke skrap nok til matematikken, og matematik er under alle omstændigheder ikke kreativitet. Hvad var det, Lyn gjorde med den fysiske økonomi? Han gik ud fra det standpunkt, hvad er menneskets forhold, i samfundet, til naturen; hvordan overlever vi? Hvordan reproducerer vi menneskeslægten? Jamen, vi gør noget, der er meget enestående: vi applikerer viden, i form af teknologi, til en evne til, fra naturen, at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der. Selv jæger-samlere – som jægere udgør vi ikke den store mulighed: vi er ikke hurtige, vi har dog en hel del udholdenhed i forhold til andre dyr, så hvis man vil tilbringe sit liv med at jage giraffer i Kalahariørkenen, så er vi nogenlunde udrustet til at gøre det. Men den tankegang, at vi kan overleve som et kødædende dyr, er temmelig langt ude.

Så udviklede vi landbrug. Hvad gjorde vi? Vi tog videnskabelige kundskaber, ikke blot redskaber, men vi lærte visse ting om astronomi – hvem ved, hvor langt tilbage i tiden, der har været astronomi – sandsynligvis mindst et sted mellem 5.000 og 10.000 år. Der er endda fundet hulemalerier, der er 30-40.000, eller endda 50.000 år gamle, hvor der er tegn på kalendere. Men mindst 5 – 10.000 år. Vi anvendte denne videnskab til at ændre vores forhold til naturen. Vi blev i stand til at få ting ud af naturen, der tilsyneladende ikke eksisterede, som f.eks. vores evne til at anvende kobber og tin til at fremstille bronze, til fremstilling af metalredskaber. Og derfra rykkede vi op efter i vores viden om udvikling af metallerne. Det var alt sammen videnskabelige kundskaber, der blev anvendt til teknologi, der forbedrede vores evne – disse ting var der jo ikke bare, man kan ikke finde bronze i et flodleje, og der vokser ikke stål på en bjergside. Hvordan gjorde vi det – var det ved forsøg-og-fejl-metoden? Nej, det, der sker, er, at visse mennesker får en idé, de har en forestilling, men det er en ubøjelig forestilling; de vil finde ud af, hvordan de skal bruge deres

tanker om det, der findes, til at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der for sanserne at se, og som i realiteten, i den form, i hvilken vi bruger det, ikke findes. Vi skaber eksistensen af i det mindste tætheden af visse materialer, osv., gennem skabende videnskabelig nyskabelse.

Hvis vi ikke gjorde det, ville vi ikke overleve. Vi ville ikke klare det, for vi ville løbe tør for ressourcer, ikke, fordi ressourcen ikke er der – det berømte eksempel er, at der i én kubikmeter jord findes praktisk taget ethvert mineral, man kunne ønske sig, men man kan ikke udvinde det, fordi det kræver en enorm mængde energi at udvinde det. Så, i takt med, at ens energi støder mod visse barrierer, må man udvikle ny videnskab, mere videnskabelig viden for at udvikle nye teknologier, der giver os nye ressourcer. Som vi altid har sagt, olie var ikke en ressource i 1400-tallet. Hvis man fandt olie i sin baghave, var det dårligt nyt. Det blev man ikke rig af, det blev man meget fattig af. Og så blev det til rigdom. Hvorfor? Det var ikke land-rigdom. Rigdom ligger ikke i jordbesiddelse.

Hvis man tænker over dette, hvad betyder det så; hvad er det, man i realiteten ønsker at skabe i en økonomi? Flere genstande – det har man til en vis grad brug for. Det, man virkelig har brug for, er flere mennesker. For, i takt med, at disse udviklinger finder sted, så øges uddannelsesniveaue, den forventede levetid, adgang til levestandard, og jeg mener ikke bare en levestandard, hvor man lever godt. Hvis man f.eks. ønsker at skabe børn, der kan, skal vi sige, arbejde i en moderne økonomi, kan man ikke berøve dem adgang til visse af et sådant samfunds produkter. Hvordan begynder et barn at lære om elektricitet, om at kontrollere lys og andre ting? Det lærer, at det har en vis magt over disse genstande. Og magten kommer visse steder fra. Det lærer også at relatere socialt til andre mennesker, fordi det har brug for disse mennesker for at kunne håndtere disse objekter og denne magt. Hvis han eller hun ikke har det, er han berøvet evnen til at forstå den

videnskab, teknologi og det samfund, han eller hun lever i. Hvis man producerer fattigdom, er det ikke kun fattigdom, man producerer, men man underminerer udviklingen af selve samfundet og de kreative evner.

For det andet, så er kreativitet det træk, der definerer den menneskelige art. For nu at bruge et filosofisk-teknisk udtryk: Rent ontologisk er det menneskets natur at være kreativt, at vi har evnen til at være kreative. Vi kan udtrykke ideer, der frembringer kreativitet. Ideer, der udvikler andre mennesker. Hvis vi ikke har det, så agerer vi ikke i overensstemmelse med den menneskelige arts natur. Jeg tenderer – jeg er ikke en person, der har en vis baggrund – mod at fastslå den pointe, at dette er nødvendigt. Det er skønhed, hvis man tænker over det, at mennesker – ethvert menneske – har dette, og at det er en moralsk forpligtelse at give børn adgang til dette. Og jo mere videnskabelig udvikling, desto flere børn har man brug for, desto mere kreativitet har man brug for, og desto mere har man brug for at tænke på fremtiden.

De fleste af os – hvis vi ønsker at besvare nogle af de teologiske spørgsmål: Hvad er mit bidrag, hvad er min sjæl, hvad er det, jeg efterlader mig? Man efterlader en fremtid til de fremtidige generationer. Man bidrager til denne fremtid. Ideer, undervisning, udvikling, at redde mennesker. Og ikke alene det, for man må gøre noget, mener jeg, man må ikke alene skabe en fremtid; men man må skabe en fremtid på en sådan måde, at disse mennesker vil have evnen til at skabe en fremtid. Man må på en vis måde se ud over horisonten, længere end til horisonten til ting, som man ikke kan se; men at man har en følelse af, at man må agere på det, man må give de mennesker, der befinder sig på denne horisont, en garanti for, at de vil blive i stand til at se ud over den næste horisont. Og så begynder det i det mindste at nærme sig formålet med samfundet.

Dét er Lys fysiske økonomi; det er i det mindste ét udtryk

for det. Vi er af nødvendighed kreative, og med mindre vi får denne idé ud til andre nationer, andre folkeslag, til os selv, vil det ikke lykkes os at gennemføre det, vi må gøre lige nu for at garantere en fremtid. Vi vil stå over for krig. Lyn har sagt, briterne bluffer, Obama bluffer; vi kan ikke gå op imod russerne på de østlige grænser med 4.000 tropper, eller hvor meget, det er. Men vi leger med ilden. Hvis vi tror, vi kan tyrannisere russerne, kineserne, presse dem, tvinge dem til at indvilge, efter det, vi gjorde mod dem i 1990'erne, er det højst usandsynligt.

Hvad vil det så ske? Jamen, enten provokerer vi russerne til et angreb, hvilket ikke er udelukket, hvis de tror, de selv vil blive angrebet – et atomangreb – eller også, hvis vi bluffer og bluffer, og vores bluff afsløres, ja, så affyrer vi, af ren desperation. Det er ikke bare 'krig ved et uheld', som man skal være bange for, selv om det er en mulighed.

Det er ét aspekt. Det andet aspekt er det, jeg fortalte om USA. Vi befinder os på en nedadgående kurs – jeg vil ikke gå i detaljer. Vi har høje rater af afhængighed af smertemedicin, osv. Vi har en voksende fattigdomsandel i befolkningen. Vi har ikke en infrastruktur, der er under udvikling. Vi har meget lidt videnskab tilbage, og det, der er tilbage – jeg vil fortælle noget, bare for at fortælle en vittighed. Vi plejede at sige, vi skaber raketforskere, og de arbejder på Wall Street! De hyrer nogle af topmatematikerne, videnskabsfolk, raketingeniører osv., de hyrede dem i '80'erne og '90'erne til at udføre disse fantastiske algoritmer for finansverdenen, for en derivat; man skal være et geni for at regne det ud ... jeg bruger ordet bredt. Nu er Wall Street på spanden, så hvor bliver disse fyre hyret? De veluddannede fysikere? De bliver hyret til sportshold! Og hvad bliver de hyret til at gøre? De bliver hyret til at udføre endnu mere sofistikerede dataanalyser og fysiologi af atleten for at få dem til at præstere bedre og bedre og bedre og blive i stand til at vælge dem, der virkelig er de bedste spillere. Dette gælder for

sport i USA, jeg kan nævne de sportshold, der har hyret nogle af disse fyre. Sikke et utroligt spild! Det er sandt; det er ikke noget, jeg står og finder på. Vi producerer knap nok tilstrækkeligt med videnskabsfolk, og så udregner de data for det lokale fodboldhold.

Det, som Lyn taler om, er ægte kreativitet, og det er derfor, han refererer til Einstein. For at komme til pointen – men før jeg kommer til det, vil jeg fastslå en anden pointe, for det er vigtigt for at forstå Einstein. For spørgsmålet er: Hvordan skaber man kreativitet? Det, vi virkelig har behov for at reproducere, er kreative mennesker. Den virkelige værdi i en økonomi er raten af produktion af kreative mennesker, af videnskabelige og kunstneriske genier. Det er det mål, hvormed man måler sig selv. Hvordan gør man det? Man vil sige, at man uddanner folk videnskabeligt – ikke matematisk. De store videnskabsfolk var ikke matematikere, i modsætning til, hvad folk tror. Matematik er destruktiv, medmindre den anvendes som et tillæg til ægte videnskab. For hvad er matematik andet end et sæt af regler, som man må blive indenfor, hvilket betyder, at man ikke kan frembringe noget nyt? Man kan ikke skabe noget.

Hvordan frembringer man så kreativitet? Det er her, klassisk kunst kommer ind ... man kan ikke bare sige til et barn, gå ud og opdag noget! Man må have en idé om, hvordan intellektet må fungere for at gøre en opdagelse. Af hvilken art, den menneskelige natur er. Noget får man fra historien, ved at se på, hvordan opdagelser blev gjort, ved at gentage videnskabelig aktivitet. *Men kernen i det får man fra klassisk kunst.* For, hvad er det, man gør, især inden for musik, men også med poesi og drama; de har hver deres aspekt. Men hvad er det, man gør? Man skaber et vist tilsyneladende paradoks, en tilsyneladende problemstilling, hvor, hvis folk fortsætter med at agere, eller musikeren fortsætter ud ad det spor, han følger, i kompositionen, eller i opførelsen af kompositionen, så vil den bryde sammen, den vil ende med at lyde som støj.

Eller også bliver den bare kedelig, for noget af det, der sker, er, at man bare bliver ved med at gentage sig selv. Måske med en let ændring, men hvis man lytter til visse former for musik, som rapp-musik, men selv folkemusik. Et af problemerne, hvis man kun har folkemusik, den kan være smuk, har måske dejlige melodier, men den har tendens til at være repeterende. Så, hvis man ikke har en fornemmelse for at skabe noget nyt af den kanoniserede musik, så sidder man fast. Og hvad gør klassisk musik? Bortset fra korformen, den sociale form osv., så gør den det, at den af dig kræver, at du skaber noget, der aldrig hidtil er blevet hørt. Eller at man i det mindste opfører den, og i processen med at opføre den, så repeterer man på en vis måde i sit intellekt den oprindelige opdagelse. Hvad havde komponisten i tankerne, og hvad gjorde han eller hun, der ændrede musikkens natur og udtrykte den fundamentale idé om skabelsen af ideer? Musik er på en vis måde en meta-disciplin. Man skaber ideer om, hvordan ideer skabes. Man ser dette i kor, det er derfor, polyfoni er så vigtigt. Det er derfor, det veltempererede klaver var så vigtigt. For det gav grader af frihed i udviklingen af og udtrykket for nye ideer.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Dette er én ting, som Einstein, og især hans generation, men som Einstein vidste. Han var en rimeligt habil violinist. Nogle mennesker siger, at han ikke var særlig god, nogle siger, at han var virkelig god; jeg har ingen anelse. Men iflg. alle overleveringer var han en rimeligt habil violinist. Det, der var vigtigt for ham, var, at musikken var afgørende for hans evne til at tænke. Ikke sådan, at han gav sig til at spille violin, og så følte han sig afslappet, og så fik han en idé. Men det var sådan, at musikken var den måde, han tænkte bedst på. [Max] Planck var lige ved at blive koncertpianist, og det var først ved et givent tidspunkt, han besluttede, det var bedre for ham at blive fysiker. Og i den generation spillede de fleste af dem, Nurdst, de spillede alle, Aronfels,

de var ikke alle store videnskabsmænd; men denne kultur med at udvikle ideer, gennemarbejde nye ideer, gøre nye ideer gældende var rodfæstet i klassisk kultur, i Schiller. Einsteins moder var f.eks. en stor læser af Schiller, Heine, og hans fader var vist også en stor tilhænger af Heine. Det var i heldigste fald den kultur, der blev udviklet. Og det var dette, der gjorde det muligt for sådan en som Einstein at blive en stor tænker. Han var f.eks. ikke nogen stor matematiker; han var ikke en dårlig matematiker, men han var ikke en stor matematiker; han var fysiker. Han havde sine berømte 'gedanken'-eksperimenter: Han skabte i sine tanker visse betragtninger, og han spurgte dem, hvad er løsningen på problemet i disse betragtninger, eller hvad var det, der reflekteredes? Hvad, om jeg kan rejse lige så hurtigt som en lysbølge? Ville universet stoppe? Er det muligt at rejse hurtigere ... Det var ikke løsningen, men det gjorde det muligt for ham at tænke over ting, som han ellers ikke ville have tænkt over. Og sluttelig fik han nogle afgørende ideer, om lysets hastighed var konstant, men mere endnu, det, at love, fysiske love, var universelt gældende. Det er det, relativitetsprincippet ... relativitetsprincippet er det modsatte af det, man tror, det er, og som det ofte fremstilles, var blot ens perspektiv. Nej, hele pointen med Einstein, i betragtning af nogle af tidens problemer, der er af mere teknisk art, om elektromagnetisme, teorien om æteren osv., dukkede der visse problemer op. Og Einstein sagde, vi må have et system, hvor dette systems love gælder for hele universet, for alt! Uanset, hvad den uniforme bevægelse er, uanset, hvad accelerationen var, og uanset raten af forandring, det var generel relativitet. Så det var ikke relativitet, men i virkeligheden, hvad er de universelle principper, som jeg kan sige er sande uanset hvilken bevægelse, der foregår? Og dette var, hvad han anvendte på grundlæggende set alting. Og hans indsats inden for enhedsfeltet var ikke én enkelt ligning, men det var et forsøg på at finde de underliggende, universelle principper, der styrede alle de tilsyneladende spørgsmål i universet.

Elektromagnetisme, tyngdekraft, den stærke og svage kraft, og atomkerneniveauet. Og tænk over, hvad der foregår i det 20. århundrede. I det 20. århundrede er der et angreb på denne form for tænkning. Fra Bertrand Russell, til en vis grad fra Hilbert; og det, der udgjorde en del af angrebet, var, at vi må holde os til matematikken. Lad os aksiomatisere matematikken.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen.)

[1] filosofisk anskuelse, hvor man mener, at det, der sker i verden, har et formål, en hensigt.

Enten skaber menneskeheden et nyt paradigme – eller også er menneskeheden fortabt

6. juli 2016 – På tærsklen til det ildevarslede NATO-topmøde i Polen d. 8. – 9. juli, der meget vel kunne vise sig at blive snubletråden for global atomkrig, er også hele det transatlantiske finansielle system ved at gå op i sømmene. Sterling-pundet er efter Brexit styrtdykket til det laveste niveau i 30 år; et halvt dusin ejendoms-hedgefonde i London, angiveligt med en samlet 'værdi' på \$20 milliarder, har indstillet handlen for at standse panik-udtræk; og banker i hele Europa – ikke kun i Italien – står umiddelbart over for konkurs og kræver desperat ubegrænset supplerende likviditet

for blot at holde sig oven vande.

Bank of England har, sammen med alle de transatlantiske centralbanker, trykket på panikknappen og annoncerer nye måder, hvorpå de vil pumpe en uendelig strøm af værdiløse midler ind i systemet, alt imens de løsner vilkårene for, hvornår banker kan påtage sig en stadigt større eksponering til derivater – det præcist modsatte af den Glass-Steagall løsning, der er påkrævet.

Lyndon LaRouche langede i dag kraftigt ud efter dette vanvid, som en total »politisk katastrofe, der ikke vil føre til noget, bortset fra den totale bankerot af hele det britiske system.«

Rent politisk er hele den Europæiske Union og dens institutioner ved at smuldre. Etablisementet aner i bund og grund ikket, hvad de skal stille op og har ingen forbindelse til den virkelighed, som deres egne politikker har udløst, med trussel om atomkrig, uhæmmet satanisk terrorisme og økonomisk nedsmeltning – samt den plagede befolknings voksende had og raseri mod etablisementet. Den samme proces karakteriserer USA under Obama.

Det turde være åbenbart, at videreførelsen af disse politikker i kortere eller længere tid vil føre til en katastrofe for menneskeheden. Enten skaber vi et nyt paradigme for menneskeheden fælles mål, eller også er menneskeheden fortabt, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag. Det var det centrale budskab ved vores Schiller Institut- konference i Berlin d. 25. – 26. juni, og det er det udsyn, der må gennemtrænge ethvert aspekt af vores aktivitet, og hver diskussion, som vi har på alle dele af planeten. Der er ingen løsning for nogen enkeltdel, uden en løsning for helheden – enhed går forud for diversitet, hvad enten det passer det Britiske Imperium at acceptere dette universalprincip, eller ej.

Hvis folk som modsætning hertil tænker, at mennesket

grundlæggende set er et dyr, der først og fremmest hytter sit eget skind; og hvis de handler – eller undlader at handle – på basis heraf, så står vi over for slutningen på civilisationen. En ny tænke måde, et nyt billede af det kreative menneske, et nyt paradigme er den eneste mulighed.

Som Helga Zepp-LaRouche fremstillede spørgsmålet ved en pressekonference i Washington D.C., der blev holdt i dag ved Chongyang Instituttet for Finansielle Studier og det Nationale Institut for Studier af det Sydkinesiske Hav:

»Der er mange internationale militæksperter, der advarer om, at situationen i dag er mere farlig end på højden af den kolde krig. Endvidere er vi på vej til at opleve endnu et finansielt sammenbrud, værre end i 2008. Jeg mener, at de terrorhandlinger, der især har fundet sted i de seneste to uger i Bangladesh, Tyrkiet, Indonesien og europæiske lande, klart viser, at terrorismen er ude af kontrol. Og rent faktisk befinder den Europæiske Union sig med Brexit i en disintegrations-proces, der er meget dramatisk.

Så mit spørgsmål er: Kan menneskeheden ikke hæve sig til et højere niveau af samarbejde og satse på et nyt paradigme, hvor geopolitik er en saga blot og erstattet af menneskehedens fælles mål? Jeg mener, at verden har hårdt brug for, at USA og Kina arbejder sammen, for jeg mener, at, uden at de to lande tager hinanden i hånden, så står verden i problemer til halsen. Så spørgsmålet er: Kan verden bevæge sig mod et nyt paradigme med fredeligt samarbejde om hele menneskehedens fremtidige opgaver?«

 Foto: Brexit- afstemningen demonstrerer etablerets manglende forbindelse med befolkningen. Vil vi hæve os til et nyt paradigme for hele menneskehedens fremtid, eller forpasse chancen for at gribe dette store øjeblik?

Finansiell panik og krigsråb hen over Europa – Kun et »Skifte på højere niveau« kan give historien en ny retning

5. juni 2016 (Leder) – NATO's chef Jens Stoltenberg gentog, i en tale i Bruxelles på den amerikanske uafhængighedsdag, sit vanvittige krigsråb mod Rusland og pralede med, at NATO har gennemført den største mobilisering af militære styrker siden den Kolde Krig, men fremførte, at dette ikke er nok. »Vi må nu tage de næste skridt«, sagde han og udtalte, at NATO-topmødet i Warszawa i denne uge »yderligere vil forstærke vores militære tilstedeværelse i alliancens østlige del« – dvs. på Ruslands grænse.

Polens forsvarsminister Antoni Macierewicz gik videre og fantaserede over for *Associated Press* om, at NATO's nye militære indsættelser vil udgøre »afslutningen af frygten« i Østeuropa. »Kun en demonstration af, at vi reelt er parat til at forsvare vore grænser, kan effektivt standse Ruslands aggressive planer«, sagde han og tilføjede: »Rusland kan glemme alt om at true Polen, de europæiske lande og andre lande i verden.« Selv, mens NATO deployerer tropper, kampvogne, militærfly, krigsskibe og missilsystemer hele vejen langs Ruslands grænse, beskyldte den forrykte Macierewicz

Rusland for at »forøge intensiteten af Ruslands aggression i de seneste dage« og pegede på, at Rusland flytter tropper rundt *inden for sine egne grænser!*

Der er imidlertid voksende tegn på fornuft i Europa, med modstand mod krigspolitikken mod Rusland og Kina, såvel som også mht. den økonomiske ødelæggelse af de europæiske økonomier. General Harold Kujat, den tidligere chef for de tyske væbnede styrker, sagde i et interview i dag, at han fuldt ud støtter den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers fordømmelse af »NATO's sabelraslen« over for Rusland.

Den græske premierminister Alexis Tsipras er på rejse i Kina, hvor han yderligere bestyrker »Silkevejs«-transportforbindelserne mellem Europa og Kina.

Selv Italiens premierminister Matteo Renzi viser modstand og er uvillig til at give efter for EU's krav om, at Italien tvinger en »bail-in« ned over sine truede banker. Det rapporteres, at Renzi kræver ret til at re-kapitalisere bankerne med statslig kapital, snarere end at lukke dem ned, eller stjæle indskydernes og obligationsholdernes penge gennem en bail-in, for at betale dem, der har dyrket hasardspil med derivat-værdipapirer.

Lyndon LaRouche svarede i dag, at disse og andre lignende skridt er korrekte og nødvendige, men ikke tilstrækkelige. Ingen af dem vil fungere, sagde han, medmindre et »skifte på et højere niveau« bliver gennemført fra oven af. Enhver enkeltstående indsats for at standse den finansielle panik, der nu fejer hen over Europa, og snart også USA, eller for at standse den gale dræber Obamas virke for krig, vil være utilstrækkelig uden et sådant »skifte på et højere niveau« til et nyt paradigme. Dette skifte må være baseret på en Glass/Steagall-bankreorganisering for at lukke de banker, der er 'for store til at lade gå ned', og for at genetablere produktiv kredit, samarbejde med Kinas Nye Silkevejsproces og

Vladimir Putins »Projekt Storeurasien«, og, hvad der er særdeles vigtigt, en mobilisering af vore borgere – i særdeleshed ungdommen – til skønhed, gennem en genoplivning af klassisk musik og kultur.

LaRouche har advaret om, at NATO's krigsmobilisering er bluff – om end en meget farlig bluff. I dag gentog den russiske analytiker Dmitry Yevstafiev LaRouches advarsel i en artikel i Izvestia. Yevstafiev anfører, at de massive NATO-øvelser på Ruslands grænser faktisk er en »dækoperation« for et førsteangreb med strategiske styrker. At tro, at Rusland vil tillade den form for systematisk oprustning på sine grænser, i lighed med, hvad Hitler gjorde før sin Operation Barbarossa-invasion af Sovjetunionen, ville være det samme som at anse Ruslands ledere for at være imbecile. Kendsgerningen er den, tilføjede han, at NATO ikke længere har evnen til at understøtte sådan en konventionel krig og dækker over gabet med propaganda. Men dette »fremprovokerer en tiltagende efterspørgsel« af krig. Lige som Japan ved Pearl Harbor kan en sådan svag stat tænkes at ville angribe først og »håbe på at opnå en fordel«, afsluttede han.

En vækkelse af menneskehedens kreative gnist, der i de vestlige lande er blevet slået ned af de evindelige krige, økonomiske kriser og den kulturelle degenerering, er den nødvendige forudsætning for at standse denne fare og få menneskeheden til at gå videre til det nye paradigme, der nu er i færd med at blive skabt fra Kina, Rusland og Indien, som repræsenterer flertallet af den menneskelige race og det moralske lederskab i verden.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender Victoria Nuland sidder sammen med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg og deres modparter i NATO's hovedkvarter, 27. juni 2016 [flickr/statephotos]

USA: Borgmesterkonference fordømmer Obamas atomkrigsprovokationer

3. juli 2016 (Leder) – Den årlige borgmesterkonference i Indianapolis, USA, fra 24. – 27. juni, udstedte en sønderlemmende kritik af Obamaregeringen, som direkte angreb de massive NATO-øvelser, der nu finder sted på Ruslands grænser, Obamas 1 billion dollar store modernisering af atomvåben, det faktum, at han ikke har taget initiativ til at reducere atomvåbnene, hans krigsgale politik over for Rusland og Kina, og hans negligering af det drastiske kollaps, der kendetegner USA's basale infrastruktur og befolkningens almene vel. Det er værd at bemærke, at end ikke én eneste af de større amerikanske aviser så meget som har rapporteret om denne aktion.

Borgmesterkonferencen fandt sted samtidig med den historiske Schiller Institut-konference i Berlin, hvor Helga Zepp-Larouche indledte sin tale med at sige, at

vi oplever en systemisk og eksistentiel civilisationskrise, der er absolut uden fortilfælde. Vi har sammenfaldet af en fare for krig, hvor NATO konfronterer Rusland på en meget, meget aggressiv facon – hvilket kan føre til en tredje verdenskrig. Vi har en amerikansk konfrontation mod Kina i det Sydkinesiske Hav. Der er risikoen for en ny finanskrise af samme type som i 2008, og som kan sprænge det finansielle system.

Borgmestrenes resolution erklærer dernæst, alt imens den kommer med en svag ros for Obamas besøg i Hiroshima og hans

indgåelse af en aftale med Iran:

Samtidig har Obamaregeringen reduceret USA's lager af atomvåben mindre, end noget præsidentskab efter den Kolde Krig, og den har lagt fundamentet til, at USA skal bruge en billion dollars hen over de næste tre årtier for at vedligeholde og modernisere sine atombomber og sprænghoveder, produktionsfabrikker, affyringssystemer og kommando og kontrol, og de øvrige atombevæbnede stater følger trop ... De atombevæbnede lande kommer stadigt nærmere til randen af en direkte militær konfrontation i konfliktzoner i hele verden, og det største NATO-krigsspil i årtier, der involverer 14.000 amerikanske tropper samt aktivering af amerikanske missilforsvarssystemer i Østeuropa, bærer ved til bålet af voksende spændinger mellem atombevæbnede giganter, og iflg. tidligere forsvarsminister William Perry: 'Sandsynligheden for en atomar katastrofe er større i dag, mener jeg, end den var under den Kolde Krig.'

Denne fare og dette enorme spild af ressourcer står i direkte kontrast til den kollapsende, amerikanske økonomi:

»Den stadigt mere forværrede infrastruktur udgør en fare for befolkningens sikkerhed og livskvalitet, og den voksende ulige fordeling af rigdom tvinger folk til at forlade Amerikas byer, og vore lokalsamfund har et desperat behov for statslig investering til opførelse af billige boliger, jobskabelse til lønninger, man kan leve af, forbedring af offentlig transport og udvikling af bæredygtige energikilder«. Resolutionen kræver en omfordeling af de midler, der bruges på atomoprustningen, for at »løse vore byers presserende behov og genopbygge vor nations smuldrende infrastruktur.«

Resolution fremkommer ikke med det krav (der turde være åbenlyst), at denne præsident omgående må fjernes for den beskrevne forbrydelse – dvs., for at skabe en umiddelbar eksistentiel trussel mod menneskeheden gennem atomkrig. I stedet kræver den, at »den næste præsident« må gribe til

handling. Ikke desto mindre kræver den, at »der tages nye, diplomatiske initiativer, som en hastesag, for at nedbringe spændingerne med Rusland og Kina.«

Det, som mangler, er selvfølgelig løsningen, og heri ligger den afgørende forskel mellem Borgmesterkonferencen og Schiller Instituttets konference i Berlin. Zepp-LaRouche sagde til tilhørerne i Berlin:

Denne konference har ét emne, eller ét underliggende emne, og det er at definere løsninger på disse kriser: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og hvorvidt menneskeslægten er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise. Vi har fremtrædende talere fra fire kontinenter og fra mange lande, og dette er selvsagt mennesker, eller repræsentanter for mennesker, der er fast besluttet på, at en løsning skal findes.

Og næsten hver eneste af talerne talte vitterligt om, at det hastede med at gennemføre de løsninger, der længe har været knyttet til Lyndon og Helga LaRouche – nemlig reorganiseringen af det bankerotte, vestlige finansielle system gennem vedtagelse af en Glass/Steagall-lov i USA og Europa, samt udvidelsen af Kinas projekt for Den Nye Silkevej til at omfatte hele verden, et projekt, der vil gøre en ende på geopolitik til fordel for udviklingsprojekter, der imødekommer menneskehedens fælles mål.

Det mod, der udvistes på USA's Borgmesterkonference, en upartisk institution, der repræsenterer alle byer i USA med flere end 30.000 indbyggere, og hvor den igangværende trussel om en global atomkrig blev identificeret, pålægger alle amerikanere et endnu større ansvar – for at mobilisere disse borgmestre og deres vælgere til at gennemføre LaRouches program, før Obama kan trykke på knappen.

Foto: Præsident Barack Obama holder sin første, større tale, hvori han erklærer sit forpligtende engagement over for at

søge at opnå fred og sikkerhed i en verden uden atomvåben, foran tusinder af tilhørere i Prag i den Tjekkiske Republik, 5. april 2009. [flickr/whitehouse]

Helga Zepp-LaRouche: Menneskehedens skønne fremtid

–

**hvis vi undgår dinosaurernes
skæbne.**

**Hovedtale på Schiller
Institutts
internationale konference i
Berlin,
25. – 26. juni, 2016**

Før jeg kommer ind på disse forskellige dødbringende farer, så ligger løsningen lige for. Så vær fattede og bevar roen, og lad mig tale til jer. Hvis menneskeheden forenes omkring en god plan og handler solidarisk og modigt, kan enhver krise i den menneskelige civilisation overvindes, for det er menneskets natur – at, når vi bliver udfordret af et stort onde, vækkes en endog endnu større kraft for det gode i vores sjæl.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske finansielle system er dømt til undergang (og det ved I!)

30. juni 2016 (Leder) – Under en diskussion torsdag med sin Policy Committee og andre kolleger understregede Lyndon LaRouche, at det nuværende, finansielle system er ved at bryde sammen, og at systemet, som system, ikke kan overleve. De store, finansielle institutioner, inklusive centralbankerne, er håbløst og uigenkaldeligt bankerot. LaRouche bemærkede, at, alt imens der eksisterer en forfærdelig risiko for krig, der drives frem af de kredse, hvis magt udspringer af det aktuelle finansielle system, så er en stor del af de trusler, der kommer ud af munden på Barack Obama og nogle NATO-folk, faktisk ikke andet end bluff. Truslerne, som de udslynger imod Rusland og Kina, virker ikke.

Ikke desto mindre kan denne sammenblanding, med både den finansielle front og krigsfronten, føre til et alvorligt sammenbrud, som menneskeheden ikke er parat til at håndtere.

I denne uge udstedte både Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS) rapporter, der klart indikerede hele det transatlantiske finansielle systems

disintegration. Bankernes udlån i hele den avancerede sektor er totalt kollapsedet. Der er ingen som helst kapitalindstrømning til realøkonomien, den produktive økonomi, i henhold til de data, som BIS har frembragt. IMF har udstedt en dyster advarsel om, at Deutsche Bank står foran nedsmeltning, og alene dette kunne udløse en systemisk krise.

I takt med, at NATO-folk færdiggør planerne for statsledernes topmøde i Warszawa, Polen, den 8.-9. juli, opbygges vanviddet mod Rusland yderligere. Onsdag var præsident Obama i Ottawa til sit endelige topmøde med sine canadiske og mexicanske modparter. Han benyttede anledningen til at kaste sig ud i en tirade imod Rusland og nærmest tiggede Canada om at udsende en kampbataljon til De Baltiske Stater.

Sæt denne galskab op i kontrast til **Schiller Instituttets ekstraordinære konference, der fandt sted sidste weekend i Berlin**, hvor ledere fra fire kontinenter kom sammen for at diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme for en tankegang, der skal få verden ud af den nuværende, eksistentielle katastrofe.

Som både Lyndon og Helga LaRouche understregede under weekendens begivenheder i Berlin, så er det presserende nødvendigt, at vi skaber et revolutionært skifte i tankegang, der fokuserer på en opbygning af en fremtid med samarbejde mellem suveræne nationer og integrerede regioner i verden. Kinas program med 'Ét bælte, én vej' er paradigmatisk for denne nye form for tankegang, der må vedtages af ledende borgere i verden.

Det nuværende system er dødt, og det kan ikke overleve ret meget længere.

Video: Hør Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra konferencen i Berlin, 25.-26. juni, 2016. En dansk oversættelse af talen er på vej. Bliv på kanalen!

Titelfoto: Mineudlæggeren FNS Uusimaa fra den finske flåde

sejler i Det baltiske Hav (Østersøen) under BALTOPS den 7. juni, 2016, som en del af øvelser, der skal demonstrere beslutsomhed hos styrkerne fra NATO og dens partnere.